

ನೇಸರು

ತಿಂಗಳೋಲೆ

₹5/-

Pages 28

June-2020

Nesaru Tingalole

Vol.XXXVIII - 6



ಗೇಟ್‌ವೇ ಗೆ ಈ ಗತಿ



ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮುಂಬೈ
THE MYSORE ASSOCIATION, BOMBAY

393, Bhau Daji Road, Matunga, Mumbai - 400 019. | Tel.: 2402 4647, 2403 7065

Email : mysoreassociation.mumbai@gmail.com

ಮುಂಬಯಿ ಮಹಾನಗರ

ಈ ನಗರ ಎಂದೂ ನಿದ್ಧೆ ಮಾಡದಿರುವ ನಗರ, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಗಳು, ರೈಲು ಬಂಡಿಗಳು, ಬಸ್‌ಗಳೂ ಹರಿದಾಡುವ ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ, ಯಾವತ್ತೂ ರಸ್ತೆಗಳು ಜನರಿಂದ ಕಿಕ್ಕಿರಿಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಾಗದೆ ನಡೆಯುವುದೇ ಅಸಾಧ್ಯ. ಪೇಟೆಗಳಲ್ಲಿ ತರಕಾರಿಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವವರು, ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವವರು ಎಲ್ಲರೂ ತುಂಬಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಈ ಹೊತ್ತು ವಸ್ತು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ, ಪಾರ್ಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತುಂಬಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮದುವೆಗಳು ನೆರವೇರಿತ್ತಿದ್ದು, ಯಾವ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂದಿರವನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಬುಕಿಂಗ್ ಸಿಗುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮರೀನ್ ಡ್ರೈವ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೂತಿರುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡುಗಳು, ಸರ್ಕಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಿದ್ದ ವಯಸ್ಸಾದವರು ಇಂದು ಕಾಣ ಸಿಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ.



ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಘೋಷಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಮಾರ್ಚ್ 25 ರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಬಸ್, ಟ್ರೈನ್, ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಗಳು ನಿಂತವು. ಹಾಗೆಯೇ ಆದರೂ, ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಿಲಾಡಿಗಳನ್ನು ಪೋಲಿಸರು ತಡೆದು ಮನೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೇವಲ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ಮತ್ತೆ ನರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪಾಸ್ ನೋಡಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಕಳೆದ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿನಿಂದ 2500 ಮಂದಿ ಪೋಲಿಸರಿಗೆ

ಸೋಂಕು ತಾಗಿ, ಪೋಲಿಸರೇ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣದಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗಳಿಗೆ, ನರ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಸೋಂಕಾಗಿ, ರೋಗಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ, ರೋಗಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇನ್ನೂ 20,000 ಹಾಸಿಗೆಗಳನ್ನು ಅಣಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಡಾಕ್ಟರ್-ನರ್ಸ್‌ಗಳೇ ಇಲ್ಲದೆ, ಈ ಹಾಸಿಗೆಗಳಿಂದ ಏನು ಫಲ?

ಮುಂಬಯಿ ನಗರದಿಂದ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ತೆರಿಗೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಸರ್ಕಾರ ಈ ನಗರದ ಮೇಲೆ ಏನೂ ಏರ್ಪಾಡಿನ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕೊಳಗೇರಿಗಳು ಕೇವಲ ಮತದಾನಕ್ಕೆ ಇರುವುದು ಎಂದು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಎಣಿಸಿದರೇನೋ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಮಂದಿಯರ ಕಾಲ ಮುಗಿದಿದೆ, ಎಳೆಯರನ್ನು ಎಳೆದಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಮಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಮಹಾನಗರ ಈ ಗತಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಯಾರೂ ಎಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿದಿನ ಈ ವೈರಾಣು ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದು, ಮುಂಬಯಿ ನಗರವನ್ನು ತನ್ನ ಹುತ್ತವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಆದರೆ ನೀವು ಯಾವ ಮುಂಬಯಿಕರ್ ನನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಿ, ಅವರ್ಯಾರು ಹೆದರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಇಂತಹ ಪಿಡುಗು ಬರುತ್ತವೆ, ಹೋಗುತ್ತವೆ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಜೀವನ ಪಥದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಹಾಕಷ್ಟೇ ಮುಂಬಯಿ ಜೀವಾಳ.

ಎಲ್ಲಾ ಮುಂಬಯಿಕರರಿಗೂ ನಾವು ಕೈಜೋಡಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಗೌ. ಸಂಪಾದಕರು:
ಡಾ. ಜ್ಯೋತಿ ಸತೀಶ್

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ:
ಡಾ. ಮಂಜುನಾಥ್
ಕೆ. ಮಂಜುನಾಥಯ್ಯ
ನಾರಾಯಣ ನವಿಲೇಕರ್
ಗಣಪತಿ ಶಂಕರಲಿಂಗ
ನೀಲಕಂಠ

ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರತಿನಿಧಿ
ಎಂ. ಎ. ಎನ್. ಪ್ರಸಾದ್

ನೇಸರುವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ
ಬರಹಗಳಿಗೆ ಆಯಾ ಲೇಖಕರೇ
ಜವಾಬ್ದಾರರು. ಅಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ
ಬಂದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯು
ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲ.

- ಸಂ.

The views expressed by
the contributors in this
journal are theirs and
not of the Association
and the Association is
not in anyway
responsible for the
same.

- Ed.

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ:

ನೇಸರು

ಮೈಸೂರು ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್
393, ಭಾವು ದಾಜಿ ರಸ್ತೆ,
ಮಾಟುಂಗ

ಮುಂಬಯಿ - 400 019.

【24024647 / 24037065

Email:

Mysoreassociation.mumbai
@gmail.com

Website:

www.mysoreassociation.in

ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸವಾಲಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ

ಮನುಷ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುತ್ತಾ, ಕೊನೆಗೆ ಆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಬದುಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಇಡೀ ಜಗತ್ತೇ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆ ಕರೋನಾ. ಇದರಿಂದ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನೋದು ಎಲ್ಲರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಕರೋನಾದೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಮುನ್ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಬದುಕು ನಿಂತ ನೀರಾಗಬಾರದು, ಹರಿಯುವ ನೀರಾಗಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವು ಕಚೇರಿಗಳು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿವೆ. ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳು ಆನ್ ಲೈನ್ ಅಲ್ಲಿ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಆರಂಭಿಸಿವೆ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಇದನ್ನು ಒಂದು ಚ್ಯಾಲೆಂಜ್ ಆಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಪರ್ಯಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ.

ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ನಿರಂತರವಾಗಿರಬೇಕು. ಚಾಣಾಕ್ಯ ಇದನ್ನು ಸ್ವ ಅಧ್ಯಾಯ (ಸ್ವಯಂ ಅಧ್ಯಯನ)ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ Study ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸ್ವ ಅಧ್ಯಾಯ (ಸ್ವಯಂ ಅಧ್ಯಯನ) ಪದವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಂದರೆ self-study. ಮನುಷ್ಯ ಬದುಕಿನ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಬದ್ಧತೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡೋಣ. ಎಲ್ಲರೂ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರು ಗಂಟೆಯಾದರೂ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಿಡಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪ್ರತಿದಿನ ಓದದೇ ಪರೀಕ್ಷೆ ಹತ್ತಿರ ಬರುವಾಗ ಓದಲು ಶುರುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೇವಲ ಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಓದದೇ, ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಓದಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಓದಿದ್ದಲ್ಲವೂ ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿದಿನ ಒಂದೇ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಓದಬಾರದು. ಏಕಾತನತೆಯಿಂದಾಗಿ ಮುಂದೆ ಓದಲು ನಿಮಗೆ ಬೇಸರತರಿಸಬಹುದು. ದಿನವೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಓದಿದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಆಸಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಒಲವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಸಣ್ಣ ಗ್ರಂಥಾಲಯವನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಮೀಪವಿರುವ ಗ್ರಂಥಾಲಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ವೃದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳು ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಜೀವನ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಯೋಜನೆಗಳೆಲ್ಲ ಧೂಳಿಪಟ. ಬದುಕು ಯಾವ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತದೋ ಆ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಡ್ಡಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ದಾರಿ ಯಾವುದು ಎನ್ನುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಈ ದಾರಿ ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟದ ದಾರಿಯೇ? ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಗುರಿಯೇನು? ಆ ಗುರಿಮುಟ್ಟಲು, ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ದಾರಿ ಪೂರಕವಾಗಿದೆಯೇ? ಅನ್ನೋದರ ಕಡೆನೂ ನಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಯ ವಿರಬೇಕು. ಚಾಣಾಕ್ಯಾ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. "If you fail to plan, you plan to fail. ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ದಿನಚರಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ಅಭ್ಯಾಸ ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಮುನ್ನಡೆಯಬೇಕು. ಆಗ ಯಶಸ್ಸು ನಿಮಗೆ ಖಂಡಿತ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಗಂಗಾ ತಾಯಿಯ ಮಕ್ಕಳು

ಡಾ. ಬಿ. ಆರ್. ಮಂಜುನಾಥ್



ಗಂಗಾ ಎಂದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ವೇಗವಾಗಿ, ಬಿರುಸಾಗಿ ಹರಿಯುವವಳು ಎಂದು. ಸರಸ್ವತಿ ನದಿ ತೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ವೇದ ಋಷಿಗಳು, ಸರಸ್ವತಿ ನದಿ ಬತ್ತಿ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ನಡೆದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಈ ಬಿರುಸಾಗಿ ಹರಿಯುವ ಹೊಳೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವರಿಗೆ ಆಗ ಆದ ನಲಿವು, ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೇ ಏರಿದ ಹಾಗೆ ಆಗಿತ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಯಾವ ಮಹಾರಾಜರು, ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳೂ ತಿರುಗಿ ಪಡುವಣ ನಿಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಸಿಂಧೂ ನದಿ ತೀರ, ಅಷ್ಟೇನೂ ಅವರ್ಯಾಗೂ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಇತಿಹಾಸಗಳೂ, ಮಹಾಭಾರತ, ರಾಮಾಯಣ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಗಂಗಾ ತೀರದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆದವು. ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಂದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಮಗಧರಾಜ್ಯವೇ ಬಲವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಕೂಡ ಗಂಗಾ ತೀರದಲ್ಲಿಯೇ ಇತ್ತು.

ಈ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೆ, ಸಂದ ಪಾಪವೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದು, ಅವರ ಸಂತತಿ ಎಲ್ಲವೂ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಹರಿಯಿತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ, ದಕ್ಷಿಣದಿಂದಲೂ, ವಯಸ್ಸಾದ ಮೇಲೆಯೂ ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಾವಿರ ಮೈಲಿಗಳ ದೂರಬಂದು, ಒಮ್ಮೆ ಈ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು, ಹಿಂಡು ಹಿಂಡಾಗಿ ಮಂದಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಗಂಗಾನದಿಯ ನೆಲ, “ಆರ್ಯಾವರ್ತ”. ಇಲ್ಲಿ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಎಡೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ದಕ್ಷಿಣಾವರ್ತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲಾ ತರಹದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು, ಎಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು, ಬಹಳ ಮಂದಿ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ.

ರಾಮ ಆಳಿದ ಈ ಭೂಮಿ, ರಾಮರಾಜ್ಯವೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿ, ಪುಣ್ಯಭೂಮಿ ಎನಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರ ಗತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ನೋಡಿದರೆ ಆಳು ಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯರೆಲ್ಲಾ ತಾಕೂರಗಳಾಗಿದ್ದು, ಉಳಿದ ಜನ ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಮೊದಲನೆಯ ಮಹಾಯುದ್ಧವಾದಾಗ, ಇಲ್ಲಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನೂ ಬ್ರಿಟನ್ನಿಗೆ ರವಾನಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಈ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಭೀಕರ ಬರಗಾಲ ಬಂದು ತಿನ್ನಲು ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ 40 ಲಕ್ಷ ಮಂದಿ ಸತ್ತರು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾಲೂ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿಯೆಂದು ಬಂದವರೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲೇ ಹೂಡು ಹಾಕಿದರು. ಇಲ್ಲಿನ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಸುಲ್ತಾನರೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿನ ಕಾಡು ಜನರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮತಾಂತರ ಮಾಡಿದರು. ಬ್ರಿಟಿಷರೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಕಾಳಿಘಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೇ ಹೂಡಿದರು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲಿ ತೆರೆಯಲಾಯಿತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಕ್ಕಿದ ಮೇಲೆ, ಗಂಗಾ ನದಿ ತೀರದ ಮಹನೀಯರೇ ಪ್ರಧಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ಜನ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿ ಕೇವಲ ಕೆಲಸಗಾರರಾಗಿಯೇ ಉಳಿದರು.

ಆಮೇಲೆ, ಉದ್ಯೋಗಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳೆಲ್ಲಾ, ದೆಹಲಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೋ, ಗುಜರಾತಿನಲ್ಲೋ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲೋ, ಹೈದರಾಬಾದ್, ಮದರಾಸ್, ಕೇರಳದಲ್ಲಿಯೂ ಹೂಡಿದ್ದರಿಂದ, ಈ ಕೆಲಸಗಾರರು ತಮ್ಮ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಗದೆ, ಮನೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕಲು, ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲಿ ದೂರಗಳಲ್ಲಿ, ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರ ಕೂಲಿಗಾರರಾಗಿ ಬಂದರು. ಬಂದವರಿಗೆ ತಂಗಲು ಏನಾದರೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಈ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರು ಮಾಡಿದರೇ? ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಮುಂಬಯಿ, ಅಹಮದಾಬಾದ್, ಮದರಾಸಿನ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಳಗೇರಿಗಳನ್ನೂ ಇವರು ಸೇರಿದರು. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳೆದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹಾಕಲು ಕೂಡ ಹಣವಿಲ್ಲದೆ, ಆ ಮಕ್ಕಳೂ ಕೂಡ ನಿರ್ಗತಿಕರಾದರು.

ಇದೇ ವೇಳೆಗೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಮರಾಠಿಗರಿಗೆ ಇವರಿಂದ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬ ಸುಳ್ಳು ದೂರಿಂದ, ಅವರನ್ನು ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕಲ್ಲಿ ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ಕೊಟ್ಟರು. ಇವರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಯಾವ ಮರಾಠಿಗರೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಬಟ್ಟೆ ಗಿರಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು. ಆದರೆ 80 ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು, ಗಿರಣಿ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ಚಳುವಳಿ ಮಾಡಿ ಇದ್ದ ಗಿರಣಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಚ್ಚಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಮುಚ್ಚಿದ ಗಿರಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ನೆಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ, ತಾವೇ ಗುತ್ತಿಗೆ ಪಡೆದು ಆಕಾಶ ಮುಟ್ಟುವ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಮರಾಠಿಗರಿಗೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿ, ಈ ಗಂಗಾ ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಬಿತ್ತು. ಮುಂಬಯಿಯ ಎಲ್ಲ ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಗಾರರಾಗಿ ಈ ಮಕ್ಕಳು ಬಂದರು. ಹೀಗಾಗಿ, ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಗಾರರು, ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಚಾಲಕರು, ಬಡಗಿಗಳು, ಬಣ್ಣಗಾರರು ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಗಂಗಾತೀರದವರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಕರೋನಾ ವೈರಸ್ ಧಾಳಿಯಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ದೇಶದ ಎಲ್ಲೆಡೆ “ಬೀಗ” ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸವೂ ನಿಂತವು. ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರ, ತನಗೇ ದುಡ್ಡು ಬರದಿದ್ದಾಗ, ನಿಮಗೆ ನಾನು ಕೊಡುವುದೆಂತು ಎಂದು ಕೈಯೆತ್ತಿದ. ಕೊಳಗೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಗುಡ್ಡುಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದ ಗೂಂಡಾಗಳು, ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗದಿದ್ದರೆ ಮನೆ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಹೊರಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ, ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗಿ ದಾರಿಗೆ ಬಿದ್ದರು. ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲ, ನೆರಳಿಲ್ಲ, ವಿದ್ಯೆ ಇಲ್ಲದ ಇವರು, ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಗಂಗಾ ತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರಟರು. ಕೆಲವರು ಹೆದ್ದಾರಿ

ಹಿಡಿದರೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ರೈಲು ಹಾದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಡೆದರು. ಅದರ ಮೇಲೆಯೇ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೋದವರು ಹೋಗಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣಕೊಟ್ಟು ತುಂಬಿ ಹೋದರು. ನಡುದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಪಘಾತವಾಗಿ ತೀರಿಹೋದವರಷ್ಟೋ.

ಇವರುಗಳು ಈಗಲೇ ಬಂದರೆ ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಇವರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ರೈಲುಗಾಡಿಗಳನ್ನೇ ಬರಲು ಬಿಡದವರಷ್ಟೋ ಮಂದಿ. ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲಿ ನಡೆದು ಬಂದರೆ, ಊರಿನ ಹೊರಗೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಪಟೇಲೆಷ್ಟೋ.

ಮಹಾಭಾರತದ ಕದನದಲ್ಲಿ ಕೌರವರಿಗೋ ಪಾಂಡವರಿಗೋ ರಾಜ್ಯ ಸಿಗಬೇಕೆಂದು, ಹೊಡೆದಾಡಿ ಸತ್ತ ಈ ಗಂಗಾ ತಾಯಿಯ ಮಕ್ಕಳು, ಇನ್ನೂ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ, ಗಂಗಾತಾಯಿ ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ತೊರೆದು ಹೋದಳು.

ಅದು ಕಾರ್ತಿಕನಾಗಲಿ, ಭೀಷ್ಮನಾಗಲಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಅನಾಥರಾದರು. ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದವರು ಪುಣ್ಯವಂತರಾಗಬಹುದೇ ಹೊರತು, ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದವರಿಗೆ ನಿರ್ಗತಿಯೇ ಗತಿ.

ಎಂದು ಈ ಶಾಪದಿಂದ ಇವರುಗಳು ಹೊರಗಾಗುತ್ತಾರೋ, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಅಟಗುಣಿಮನೆ ಯಾಟದಲ್ಲಿ ಕಾಳುಗಳಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾವೇರಿ, ಗೋದಾವರಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇರುವ ಈ ಭಾಗ್ಯ, ಈ ಗಂಗಾತಾಯಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಲ್ಲ.

ಈ ಕರೋನಾ ವೈರಸದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಗಂಗೆ, ಮಲೀನವಿಲ್ಲದೆ ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ ಮಡಿ ಉಟ್ಟ ಮೇಲಾದರೂ ಗಂಗೆಗೆ ಕರುಣೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ? ಈ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತನ್ನ ಮಡಿಲಲ್ಲೇ ಇರುವಂತೆ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾಳೋ ನೋಡಬೇಕು.

ಗಂಗಾತಾಯಿ ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಕಂದಗಳ ಗೋಳನ್ನು ನೋಡು.

#####

Foods That Can Soothe Arthritis Pain

Turmeric

The curcumin content in turmeric has potent healing properties.



Ginger

The anti-inflammatory compounds in ginger can effectively relieve arthritis pain.



Cherries

Cherries contain polyphenols called anthocyanosides that can help treat and reduce pain.



Pineapples

The bromelain content in pineapples has powerful anti-inflammatory properties.



Omega-3-Rich Foods

Fish oil, flaxseeds, and chia seeds can help soothe joint pain.



Raw Apple Cider Vinegar (ACV)

The high acetic content in ACV can negate the effects of inflammation.



ಓಟದೊಂದಿಗಿನ ಒಡನಾಟ



ಕಮಲಾ ಕೆ.

ಓಡಿ ಬಾ ನಾನೋಡುವೆ ಎಂಬ ನುಡಿಗಳು ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚಲನಚಿತ್ರ ಗೀತೆಯ ಸಾಲುಗಳು. ಇದು ನಮ್ಮ ಲಾಕ್ಡೌನ್ ತೆರೆಯುವಿಕೆಗೆ ಬಹಳ ಸೊಗಸಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಪ್ರತಿ ಬಾರಿ ಒಂದು ದಿನವನ್ನು ಕಾತರತೆಯಿಂದ ಎದಿರು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಆ ದಿನ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹೊಸದೊಂದು ದಿನಾಂಕ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸಹಜ ಜನಜೀವನ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಪಾಲಿಗೆ ಮಾಯಾ ಜಿಂಕೆಯಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಓಟಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿ ಹೋಗಿರುವ ನಮಗೆ ಓಟವಿಲ್ಲದ ಬದುಕು ಚಡಪಡಿಕೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಿವೆ.

ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕವರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಹಿರಿಯರವರೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಓಟದ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಕ್ತ ಒತ್ತಡದಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಓಟ ಅಗತ್ಯ ಕೂಡ. ಸಾಮಾನ್ಯದ ಗಡಿಯನ್ನು ದಾಟಿದರೆ ಜೀವನ ಏರುಪೇರಾಗಿ ಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದ ದೀಪದಂತಾಗುವುದು. ನಮ್ಮ ಓಟಗಳತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ಹಾಗೂ ಅನಗತ್ಯವಾದ ಓಟಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದು ಸಕಾಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಓಟಗಳ ವಿವಿಧ ಮಜಲುಗಳ ಬೆದಕಾಟದ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಪ್ರಯತ್ನ.

ಇಂದಿನ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಟವಾಡಲು ಸಮಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮಕ್ಕಳ ಪರದಾಟವೆಲ್ಲ ಸೂಪರ್ ಮ್ಯಾನ್ ರೀತಿ ಹತ್ತು ಹಲವಾರು ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇತರೆಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ಮುಂದಿರಬೇಕೆಂಬ ಅತಿಯಾದ ಓಟ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದುವುದರಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕ ಗಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಓಟ, ಗಾಯನದಲ್ಲಿ, ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ, ಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿ, ವಿವಿಧ ಕಲಾ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗಿಂತ ತಾನು ಉತ್ತಮ ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಓಟ. ಒಂದಾದ ನಂತರ ಒಂದರಂತೆ ತರಗತಿಯಿಂದ ತರಗತಿಗೆ ಓಡುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯದ ಸಂತಸದ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ವೈಪೋಷಿಣಿಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಾ ವಸ್ತು ನಿಷ್ಠತೆಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾ ನಡೆಯುವ ಓಟ, ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂತಸಕ್ಕಿಂತ ಹೊರಗಿನ ತೋರಿಕೆಗಳು ಉತ್ತಮ, ಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ಅಂಕ ಮುಖ್ಯ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಓಟ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಹೆಚ್ಚುಕಾಣ ಸಿಗುತ್ತಿವೆ. ಮಕ್ಕಳು ಈ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಲು ಪೋಷಕರು, ಶಿಕ್ಷಕರು ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಾರಣವಲ್ಲವೇ?

ಇನ್ನು ಶಾಲೆಯ ಕಲಿಕೆ ಮುಗಿಸಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಕಾಲಿಡುವ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರ ಓಟ ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆ. ಅವರ ಜೀವನ ಸ್ನೇಹಿತರ ಸುತ್ತ ಓಡಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ಆಯ್ಕೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು, ವೇಷ ಭೂಷಣಗಳು, ಮನರಂಜನೆ, ಹವ್ಯಾಸಗಳು ಅಥವಾ ಅಭ್ಯಾಸಗಳವರೆಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸ್ನೇಹಿತರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲ, ಅವರು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲ ಓಬಿರಾಯನ ಕಾಲದ್ದು, ಅವರು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅದು ಅವರ ಹಣೆಬರಹ, ಈಗ ಆ ಪುರಾಣ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಏನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಧೋರಣೆ ಬೇರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಆಲೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿನ ಅಂತರದಿಂದ ಘರ್ಷಣೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸ್ನೇಹಿತರ ಬಳಿ ಮಾತ್ರ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಓಟವನ್ನು ಸ್ನೇಹಿತರ ಸುತ್ತ ತಿರುಗಿಸುತ್ತ ಮನೆಯ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತಾ ಅವರನ್ನು ಅಗತ್ಯ ಪೂರೈಕೆಯ ಯಂತ್ರದಂತೆ ಬಳಸುವ ಓಟ. ಈ ಪಯಣದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹಂಬಲದ ಈಡೇರಿಕೆಗೆ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇರಲಿ ಬಿಡಲಿ, ಒತ್ತಡ ತಂದು ತಮ್ಮ ವಿದೇಶೀ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕನಸನ್ನೋ, ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆ ಮೋಜು ಮಾಡುವ ಪರಿಯನ್ನೋ ಅನುಸರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧನೆಗೆ ಇತರರ ಶಕ್ತಿ, ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದು ತಮ್ಮ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟುವ ಓಟ. ಇತರರಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ನಾವೇಕೆ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂಬ ವಿತಂಡ ವಾದ. ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತಸವಿದೆ, ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ಅಂಕಗಳು

ಮುಖ್ಯ, ಪದವಿ, ಗೌರವಗಳು ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತಸ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ಇವರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸಿದ್ದು ನಾವೇ ಅಲ್ಲವೇ. ಹಿತಕರ ಪೈಪೋಟಿ ಅಹಿತಕರವಾಗಿ ಬದಲಾಗಿದ್ದು ಇದರಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಕಾಲೇಜು ಮುಗಿಸಿ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವವರ ಓಟದ ಪರಿ ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯದು. ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲೂ ಸದಾಕಾಲ ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತಾನು ಇತರರಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮ ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಲು ಶತಗತಾಯ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಅತಿ ಆಸೆ ನಿರಾಸೆಗಳ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತೂಗಾಡುತ್ತಾ ಭಾವೋದ್ವೇಗಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ತೃಪ್ತಿ ಸಂತಸದಿಂದ ದೂರ ಉಳಿಯುವ ಓಟವಿದು. ತಮ್ಮ ವರಮಾನವನ್ನು ಮೀರಿ ವಿವಿಧ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಸಾಲಸೋಲ ಮಾಡಿ ಕಂತನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಒತ್ತಡವಿದ್ದರೂ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರೆಸಬೇಕಾದ ಓಟವಿದು. ವಿದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಹಲವಾರು ಮಂದಿ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಸುಳಿಗೆ ಸಿಲುಕಿರುವರು. ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮತಭೇದ ಉಂಟಾದರೂ, ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ಏರಿಕೆ ಸಿಕ್ಕರೂ ಕೆಲಸದಿಂದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಾರುವ ಓಟವಿದು. ದೂರದ ಬೆಟ್ಟ ನುಣ್ಣಿಗೆ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಸಂತಸ ಸಂತೃಪ್ತಿ ನಮ್ಮ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ ಎಂದು ಅರಿತರೆ ಮಾತ್ರ ಅನಗತ್ಯ ಓಟಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದೇನೋ!

ಇನ್ನು ಸಾಂಸಾರಿಕವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರೂ ಅವರವರ ಓಟದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವರವರದೇ ಆದ್ಯತೆ. ಎಲ್ಲರ ಆಲೋಚನೆಗಳೂ ವಿಭಿನ್ನ. ಹಾಗಾಗಿ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಲು ಸಮಯ ಹಾಗೂ ಮನೋಭಾವಗಳ ಕೊರತೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧಗಳೂ ಸಹ ಕೃತಕವಾಗುತ್ತಾ ಪೈಪೋಟಿಯತ್ತ ವಾಲುತ್ತಿವೆ. ಮನೆಗಳೇ ಇರಲಿ, ಐಷಾರಾಮಿ ವಸ್ತುಗಳೇ ಇರಲಿ, ಸಭೆ ಸಮಾರಂಭಗಳೇ ಇರಲಿ, ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಆಡಂಬರದ ಹಾಗೂ ತೋರಿಕೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನದ್ದೇ ಗಲಾಟೆಯ ಓಟ. ಮೌಲ್ಯ ಹಾಗೂ ಗುಣಗಳಿಗಿಂತ ಹಣಕಾಸು, ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿ, ಪದವಿಗಳ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯ ಓಟ. ವಿದೇಶೀ ಪ್ರವಾಸದ ಅಥವಾ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅತಿಯಾಗಿ ಹೊಗಳಿ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಕಳಪೆ ಎಂದು ಬಿಂಬಿಸುವ, ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆಯ ಓಟ. ಇದೆಲ್ಲದರ ಮಧ್ಯೆ ಮನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದೆ. ವಸ್ತುಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಗಳು ಹಳಸಲಾಗಿವೆ. ಹಣಕಾಸುಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯ ಬಡಕಲಾಗಿದೆ. ಹಿರಿಯರ ಮೇಲಿನ ಗೌರವ ಕುಂದಿ ಅವರಿಟ್ಟಿರುವ ಆಸ್ತಿ ಅಡವುಗಳ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಕೋವಿಡ್ 19 ಈಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಆದ್ಯತೆ ಏನೇ ಇರಲಿ ಮನೆಯೇ ಮಂತ್ರಾಲಯ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಜೀವನ ಸರಳ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಕ್ಲಿಷ್ಟಗೊಳಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಆದ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಮರುಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಸಂತೃಪ್ತಿಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸದವಕಾಶ ಇದಾಗಿದೆ. ಓಟದ ಮಧ್ಯೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೂ ಜಾಗವಿದೆ, ಸ್ನೇಹಿತರ ಮಧ್ಯೆ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಲೂ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಬೇಕು ಆದರೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಇತಿಮಿತಿ ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ಸಂದೇಶ ಬಲವಾಗಿ ದೊರೆತಿದೆ. ಹಣವು ಹೇಳಿದಂತೆ ನೀನೆಂದು ಕೇಳಬೇಡ, ದಾಸನಾಗಿ ಹಣಕೆ ನೀನೆಂದು ಬಾಳಬೇಡ ಎಂಬ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ. ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಜನರು ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯಹಸ್ತವನ್ನು ಚಾಚೋಣವೇ?

•

ಧ್ಯಾನ ಎಂದರೇನು?

ನಾರಾಯಣ ನವಿಲೇಕರ್



ನೀವು ಯಾವುದೇ ದೈಹಿಕ, ಮಾನಸಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಯಾವುದೇ ಸ್ತರದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡದೇ, ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಸ್ತಬ್ಧವಾಗಿ, ನಿಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೀವು ಇರುತ್ತೀರಲ್ಲ, ಆ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಧ್ಯಾನ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಭ್ಯಾಸವೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಬರಿಯ ಅರಿವು ಮಾತ್ರ.

ನಿಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೀವು ಇರುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೈಬಿಡಿ. ಯೋಚನೆಯೂ ಚಟುವಟಿಕೆ. ಏಕಾಗ್ರತೆಯೂ ಚಟುವಟಿಕೆ, ಆಳವಾದ ವಿಚಾರವು ಕೂಡಾ ಚಟುವಟಿಕೆ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ನೀವು ಏನನ್ನೂ ಮಾಡದೇ, ನಿಮ್ಮ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುವಿನಲ್ಲಿ, ಪ್ರಶಾಂತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಅದೇ ಧ್ಯಾನ. ನಿಮಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಇದರ ಗುಟ್ಟು ತಿಳಿದುಹೋದರೆ, ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು. ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ದಿನದ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆಗಳೂ ಇದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಯಾವುದೇ ತಲ್ಲಣವಿಲ್ಲದೇ, ನಿಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೀವು ಇರುವ ಈ ಸ್ಥಿತಿ ನಿಮಗೆ ಅರಿವಾದ ಮೇಲೆ, ನಿಧಾನವಾಗಿ, ಪ್ರಶಾಂತವಾದ ಕೇಂದ್ರವು ಕಲಕದಂತೆ ಎಚ್ಚರದಿಂದ, ಒಂದೊಂದೇ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಹುದು. ಇದು ಧ್ಯಾನ ಸ್ಥಿತಿಯ ಎರಡನೆಯ ಹಂತ. ಮೊದಲನೆಯ ಹಂತ ನಿಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೀವು ಇರುವುದು. ಅನಂತರ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಗುಡಿಸುವುದು, ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ, ಆದರೆ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುವು ಕಲಕದಂತೆ ಎಚ್ಚರದಿಂದ. ಅನಂತರ ನೀವು ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಹುದು.

ನಾನು ಈಗ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಧ್ಯಾನದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಏರುಪೇರಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೂ ನನ್ನ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುವಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ತರಂಗವೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಮೌನ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಮೌನ ನೆಲೆಸಿದೆ.

ಅಂದರೆ, ಧ್ಯಾನವು ಕ್ರಿಯಾ ವಿರುದ್ಧವಲ್ಲ. ಧ್ಯಾನಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವನವಿಮುಖವಾಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಧ್ಯಾನ ಹೊಸ ಜೀವನ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ನೀವು ಚಂಡಮಾರುತದ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುವಾಗುತ್ತೀರಿ.

ಮೊದಲಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ಕಟವಾಗಿ - ಆನಂದವಾಗಿ, ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ, ದಾರ್ಶನಿಕವಾಗಿ, ರಚನಾತ್ಮಕವಾಗಿ -ಜೀವನ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಮಾತ್ರ, ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಸುತ್ತ ನೋಡುವಂತೆ, ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿನ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಿಪ್ತರಾಗಿ ನೋಡುತ್ತೀರಿ.

ನೀವೀಗ ಮಾಡುವವರಲ್ಲ, ನೋಡುವವರು.

ನೀವು ನೋಡುವವರಾಗುತ್ತೀರಲ್ಲ, ಇಷ್ಟೇ ಧ್ಯಾನದ ಸಂಪೂರ್ಣ ರಹಸ್ಯ.

ಕೆಲಸಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲದೇ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತವೆ- ಸೌದೆ ಒಡೆಯುವುದು, ನೀರು ಸೇರುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ. ನೀವು ಸಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು; ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವಾಗ ನಿಷಿದ್ಧವಾದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಅಂಶವೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಅಷ್ಟೇ.

ಈ ಅರಿವು, ಈ ಕಣ್ಣಾವಲು ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಮಸುಕಾಗಬಾರದು, ಕದಡಬಾರದು.

ಯಹೂದಿ ಮತದಲ್ಲಿ ಹಸೀದಿ ಎಂಬ ಬಂಡಾಯದ ರಹಸ್ಯ ಪಂಥವಿದೆ. ಇದರ ಸ್ಥಾಪಕ ಬಾಲ ಶೇಮ್ ಎಂಬಾತ ಬಹಳ ಅಪರೂಪದ ಆಸಾಮಿ. ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶಾಂತವಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಕೂತು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮರಳಿ ಬರುವುದು ಅವನ ದಿನಚರಿಯಾಗಿತ್ತು. ದಡದಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಅಂದರೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವವನನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುವುದು, ಅವನ ಅಭ್ಯಾಸ. ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಹೀಗೆ ಮರಳಿ ಬರುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಂಗಲೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕಾವಲುಗಾರ ನಿಂತಿದ್ದ.

ಈ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರತಿದಿನ ರಾತ್ರಿ ಕರಾರುವಾಕ್ ಇದೇ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನದಿಯಿಂದ ವಾಪಸು ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಕಾವಲಿನವನಿಗೆ ಗೊಂದಲವಾಗಿತ್ತು. ಈ ರಾತ್ರಿ ಆತ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಕೇಳಿದ “ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಡ್ಡಹಾಕಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮಿಸಿ. ನನ್ನ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಇನ್ನು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನಗೆ ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ನಿಮಗೇನು ಕೆಲಸ? ನದಿ ದಡಕ್ಕೆ ದಿನವೂ ಹೋಗುವ ಉದ್ದೇಶವೇನು? ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಸುಮ್ಮನೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಘಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಕೂತಿರುತ್ತೀರಿ. ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತೀರಿ.”

ಬಾಲ ಶೇಮ್ ಹೇಳಿದ “ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ನಿನ್ನ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿಯೇ ನೀನು ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೀ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನೀನು ಆ ಗೇಟಿನ ಹಿಂದೆ ಅವಿತು ಕೂರುವುದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅದಿರಲಿ. ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೂ ಕುತೂಹಲ ಉಂಟು. ನಿನ್ನ ಕೆಲಸವೇನು?”

ಆತ ಉತ್ತರಿಸಿದ “ ನನ್ನದೇ? ನಾನೊಬ್ಬ ಮಾಮೂಲೀ ಕಾವಲಿನವನು”

ಬಾಲ ಶೇಮ್ ಹೇಳಿದ “ ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ಕೆಲಸವೂ ಅದೇ!”

ಕಾವಲಿನವನಿಗೆ ಗೊಂದಲವಾಯಿತು “ಸ್ವಾಮೀ, ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀವೂ ಕಾವಲಿನವನು ಆಗಿದ್ದರೆ ನನ್ನಂತೆ ನೀವೂ ಮನೆಯನ್ನೋ, ಅರಮನೆಯನ್ನೋ ಕಣ್ಣಾವಲಿನಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ನೀವೋ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಕೂತು ಏನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?”

ಬಾಲ ಶೇಮ್ ಹೇಳಿದ “ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಸ್ವಲ್ಪ. ನೀನು ಹೊರಗಿನವರು ಅರಮನೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕದಂತೆ ನೋಡುತ್ತೀಯಾ. ನಾನೋ ಕೇವಲ ಈ ನೋಡುವವನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ನೋಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶ. ನಾನು ನನ್ನನ್ನೇ ಕಣ್ಣಾವಲು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ”.

“ಇದೇನೋ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆಯಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಸಂಬಳ ಯಾರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ?”

ಬಾಲ ಶೇಮ್ ಹೇಳಿದ “ಅದರಿಂದ ದೊರಕುವ ಒಂದು ಅಲೌಕಿಕ ದಿವ್ಯ ಆನಂದ ಇದೆಯಲ್ಲ, ಅದು ಯಾವುದೇ ಸಂಬಳಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾದುದು. ಒಂದೇ ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ಆ ಅನುಭೂತಿಗೆ ಯಾವ ಐಶ್ವರ್ಯದಿಂದಲೂ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಲಾಗದು”

“ಎಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರ ! ನಾನು ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಇಂಥಾ ದಿವ್ಯವಾದ ಅನುಭವ ನನಗೆ ದೊರಕಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ. ನಾಳೆ ರಾತ್ರಿ ನಾನೂ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನನಗೂ ಕಲಿಸಿ. ಎಚ್ಚರದಿಂದ ನೋಡುವುದು ಹೇಗೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಏನನ್ನು ನೋಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ. ನೀವು ಬೇರೆ ಏನನ್ನೋ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ”

ಒಂದೇ ಒಂದು ಮೆಟ್ಟಿಲು. ಅದು ದಿಕ್ಕಿನದು, ಆಯಾಮದ್ದು. ಒಂದೋ ನಾವು ಹೊರಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಗಮನವಿಡಬಹುದು, ಇಲ್ಲವೇ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೊರಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಒಳದಿಕ್ಕಿನ ಕೇಂದ್ರದತ್ತ ಹರಿಸಬಹುದು. ಇದರ ಅರಿವು ನಿಮಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ನೀವು ಜಿಜ್ಞಾಸು. ನೀವೇ ಆ ಅರಿವು. ಇದು ಯಾವತ್ತೂ ನಷ್ಟವಾಗದೇ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇರುವಂತಹುದು. ನೂರಾರು ಅಲೌಕಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಗೋಜಲಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಮಸುಕಾಗಿದೆ ಅಷ್ಟೇ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಬೇರೆಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಿಂದಲೂ ಹಿಂದೆಳೆದುಕೊಂಡು, ಅದು ನಿಮ್ಮೊಳಗೇ ನೆಲೆಸಲು ಬಿಡಿ. ಇದೇ ನಿಮ್ಮ ಸಾಧನೆಯ ಗುರಿ.

ಧ್ಯಾನದ ಮೂಲಭೂತ ಅಂಶವೇ ನೋಡುವುದು, ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುವುದು.

ಒಂದು ಕಾಗೆ ಕೂಗುತ್ತಿದೆ. ನೀವು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಂಶಗಳಿವೆ – ಕಾಗೆ, ಆ ಕಾಗೆಯ ಕೂಗನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವ ನೀವು. ಇವೆರಡರ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಸಾಕ್ಷಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನಿಮಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆಯೇ? ಕಾಗೆ, ಕಾಗೆಯ ಕೇಳುಗ ಹಾಗೂ ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಮೂರನೆಯವ. ಎಷ್ಟು ಸರಳ, ಅಲ್ಲವೇ.

ನೀವೊಂದು ಮರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಮರವಿದೆ. ನೀವಿದ್ದೀರಿ. ಇವೆರಡಲ್ಲದೇ ಇನ್ನೊಂದು ನಿಮಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆಯೇ? ನೀವು ಮರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮ್ಮೊಳಗಿನ ಸಾಕ್ಷಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನೀವು ಮರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದೆ.

ಈ ಸಾಕ್ಷಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ಧ್ಯಾನ. ಏನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಅನ್ನುವುದು ಅಪ್ರಸ್ತುತ. ಮರವೋ, ನದಿಯೋ, ಮೋಡಗಳೋ, ಆಡುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳೋ ಏನೇ ಆಗಿರಲಿ. ಈ ಸಾಕ್ಷಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ಧ್ಯಾನ.

ನಿಮ್ಮ ಸಾಕ್ಷಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಗುಣಮಟ್ಟ, ಅದರ ಅರಿವು ಮತ್ತು ಎಚ್ಚರ, ಇದೇ ಧ್ಯಾನ.

ಈ ಅರಿವೇ ಧ್ಯಾನ ಎನ್ನುವುದು ಗಮನದಲ್ಲಿರಲಿ. ಈ ಅರಿವಿನಿಂದ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಧ್ಯಾನವೇ. ಕ್ರಿಯೆ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಕ್ರಿಯೆಯ ತೀವ್ರತೆ, ಗುಣಮಟ್ಟ ಮಹತ್ವದ್ದು. ನೀವು ಅರಿವಿನಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನಡೆಯುವಿಕೆಯೂ ಧ್ಯಾನವೇ. ನೀವು ಅರಿವಿನಿಂದ ಕುಳಿತಿದ್ದರೆ, ಕೂರುವಿಕೆಯೂ ಧ್ಯಾನವೇ. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಚಿಲಿಪಿಲಿಯನ್ನು ಅರಿವಿನಿಂದ ಆಲಿಸುವುದೂ ಧ್ಯಾನ. ನೀವು ಎಚ್ಚರದಿಂದ, ಅರಿವಿನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಒಳಮನಸ್ಸಿನ ಗೊಂದಲಗಳ ಸದ್ದನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಕೂಡಾ ಧ್ಯಾನವಾಗಬಲ್ಲದು.

ಈ ಅರಿವಿನ ಮೊದಲನೆಯ ಹಂತವೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ದೇಹಭಾಗಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರದಿಂದ, ಅರಿವಿನಿಂದ ಗಮನಿಸುವುದು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಲನೆಗಳು, ಸಂಜ್ಞೆಗಳು ಅರಿವಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ನಿಮಗೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಅರಿವಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಒಂದು ಪವಾಡವಾಗಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿರುವ, ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಮಾಯವಾಗುತ್ತವೆ. ನಿಮ್ಮ ದೇಹ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ವಿಶ್ರಾಂತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾ, ಶ್ರುತಿ ಹಿಡಿಯತೊಡಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಳವಾದ ಶಾಂತಿ ಪಸರಿಸತೊಡಗುತ್ತದೆ, ಒಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂಗೀತ ನಿಮ್ಮ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಅನುರಣಿಸತೊಡಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳ ಕಡೆ ಗಮನ ಹರಿಸಿ. ನೀವು ದೇಹಭಾಗಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಈಗ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಲೋಚನೆಗಳು ದೇಹಭಾಗಗಳಿಗಿಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವೂ, ಅಪಾಯಕಾರಿಯೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದೊಂದು ಸವಾಲು. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ , ನಿಮ್ಮ ಮನೋವ್ಯಾಪಾರದ ಅರಿವಿನಿಂದ ನಿಮಗೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾದೀತು. ಯಾವುದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡುತ್ತಿರುವ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆ ಬರೆದಿಟ್ಟರೆ ನಿಮಗೇ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದೀತು. ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ನಿಮಗೇ ನಂಬಿಕೆ ಬರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದ ನಂತರ ನೀವು ಬರೆದದ್ದನ್ನು ಓದಿ - ಎಂಥಾ ಹುಚ್ಚು ಮನಸ್ಸು ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ !

ಅರಿವಿನ ಅಭಾವದಿಂದ ಈ ಹುಚ್ಚಾಟ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತಗಾಮಿನಿಯಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಅದು ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಮಾಡದೇ ಇರುವ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂಡಾ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಹುಚ್ಚಾಟಗಳ ಒಟ್ಟು ಮೊತ್ತವೇ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನ!! ನಿಮ್ಮೊಳಗಿನ ಈ ಹುಚ್ಚನನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಆರಿವು ಎನ್ನುವ ಪವಾಡ - ಅದೊಂದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು.

ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಕ್ಷಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಅದು ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹುಚ್ಚು ಮನುಷ್ಯ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಅದೃಶ್ಯವಾಗತೊಡಗುತ್ತಾನೆ. ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆಕಾರ ಪಡೆಯತೊಡಗುತ್ತವೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಗೊಂದಲಗಳು ಕರಗತೊಡಗಿ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾಗುತ್ತವೆ. ಆಳವಾದ ಶಾಂತಿಯ ಭಾವನೆ ಆವರಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಶರೀರ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತವಾದಾಗ ಅವೆರಡರ ಮಧ್ಯೆ ಸೇತುವೆ ಏರ್ಪಟ್ಟು, ಪರಸ್ಪರ ಶ್ರುತಿಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈಗ ಅವೆರಡೂ ವಿವಿಧ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಎಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಭಿನ್ನ ಕುದುರೆಗಳ ನಾಗಾಲೋಟ ಹೂಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯವಿದೆ. ಹಾಗೂ ಈ ಸಾಮರಸ್ಯವು ಧ್ಯಾನದ ಮೂರನೆಯ ಹಂತವನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲು ನಿಮಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳು, ರಾಗದ್ವೇಷಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಸಂವೇದನೆಗಳು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಅರಿವು ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಈ ಮೂರನೆಯ ಹಂತ.

ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಹಾಗೂ ಕಠಿಣವಾದ ಪದರವಾಗಿದ್ದರೂ, ನೀವು ಈಗಾಗಲೇ ವಿಚಾರಗಳ ಅರಿವಿನ ಹಂತವನ್ನು ದಾಟಿದ್ದರೆ, ಇದು ಮತ್ತೊಂದು ಮೆಟ್ಟಿಲು ಮಾತ್ರ. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ತೀಕ್ಷ್ಣ ಅರಿವಿನ ಪ್ರಯತ್ನದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳು, ಸಂವೇದನೆಗಳು, ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಏರಿಳಿತಗಳು ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಲು ಶುರು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಒಮ್ಮೆ ಈ ಮೂರೂ ಹಂತಗಳ ಅರಿವು ನಿಮಗೆ ದಕ್ಕಿದಮೇಲೆ, ಇವು ಮೂರೂ ಐಕ್ಯವಾಗಿ, ಒಂದೇ ವಿದ್ಯಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವು ಮೂರೂ ಏಕಜೀವವಾದಾಗ- ಒಂದೇ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ, ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ, ಈ ಮೂರೂ ಭಾಗಗಳ ಸಂಗೀತ ನಿಮಗೆ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅದೊಂದು ವಾದ್ಯಮೇಳ.

ಈಗ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ, ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ನಾಲ್ಕನೆಯದು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ಸಾಧಿಸುವ ಹಂತವಲ್ಲ. ಇದು ಮೂರೂ ಹಂತವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದವರಿಗೆ ದೊರಕುವ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಸಿದ್ಧಿ.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಹಂತದ ಅರಿವಿನ ಪರಮಸಿದ್ಧಿಯಾದಾಗ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅರಿವಿನ ಅರಿವು ದೊರಕುತ್ತದೆ. ನೀವು ಜ್ಞಾನೋದಯವಾದ ಬುದ್ಧನ ಸ್ಥಿತಿ ತಲುಪುತ್ತೀರಿ. ದಿವ್ಯ ಆನಂದದ ಅನುಭೂತಿ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸುಖ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ, ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷ ಅನುಭವವಾಗುವಂತೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಹಂತಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯ ಆನಂದ. ಸನ್ಯಾಸದ ಗುರಿಯೇ ಈ ದಿವ್ಯ ಆನಂದದ ಸ್ಥಿತಿ. ಅರಿವು ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಮಾರ್ಗ.

ಮುಖ್ಯವೆಂದರೆ ನೀವು ಸಾಕ್ಷಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮರೆತಿಲ್ಲ- ನೀವು ನೋಡುತ್ತಾ, ನೋಡುತ್ತಾ, ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ನೋಡುವವನು ಸ್ಥಿರವಾಗುತ್ತಾ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಒಂದು ಪರಿವರ್ತನೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ - ನೀವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳು ಅದೃಶ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ.

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ನೋಡುವವನೇ ನೋಡಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಗಮನಿಸುವವನೇ ಗಮನಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ.

ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಗುರಿ ತಲುಪಿದ್ದೀರಿ.

(ಮೂಲ: What is Meditation from the Book – Meditation – The First and the Last Freedom – OSHO)



ಮರಾಠಿಯ ಅಭಂಗಗಳು

ಪ್ರ. ಎಂ. ಎ. ಎನ್. ಪ್ರಸಾದ್



ಮರಾಠಿಯ ಭಕ್ತಿ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಪಂಥರಾಪುರದ ವಿಠಲ ಅಥವಾ ವಿಠೋಬನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಅಭಂಗಗಳೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅಭಂಗ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರು 'ಅ-ಭಂಗ' ಎಂದರೆ ಭಂಗ, ತಡೆ ಇರದೆ ಸುಗಮವಾಗಿ ಜರಗುವದಾದ್ದರಿಂದ ಬಂದಿದೆ.

ಸುಮಾರು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ವೇದ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳು ಅತಿಯಾಗಿ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೊಸತನಕ್ಕೆ ಕಾತರ ಹುಟ್ಟಿಸಿತ್ತು. ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರ ಮತ್ತು ಪೂಜಾವಿಧಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದಲೇ ಪೂಜೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ ಎಲರೂ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದಾದ ಭಕ್ತಿ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡಿತು. ಭಕ್ತಿಯೇ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಾದ ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಯ ಉಪಯೋಗವಾದ್ದರಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗವು ಒಂದು ಚಳುವಳಿಯಂತೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಹರಡತೊಡಗಿತು. ಕ್ರಮೇಣ ಇಡೀ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹರಡಿತು. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಶ. 1200ರ ವೇಳೆಗೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹರಡಿದವರು ಸಂತ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ್ ಮತ್ತು ನಾಮದೇವ್.

ಭಜನೆಗಳು ಮನಸ್ಸಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅಭಂಗಗಳು ಜನ ಸಮುದಾಯದ ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಇವಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ನಮನ, ನಂತರ ದೇವರ ರೂಪದ ವರ್ಣನೆ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂದೇಶವಿರುತ್ತದೆ. ಇವನ್ನು 'ಓವಿ' ಎಂಬ ಜನಪದ ಶೈಲಿಯ ಭಂದಸ್ಸಿಗೆ ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. 'ಓವಿ' ಯಲ್ಲಿ ಇಂದು ಎರಡು ವಿಧಾನಗಳಿವೆ. ಒಂದು ವಾರ್ಕರಿ ಸಂತರು ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ ಓವಿ. ಇದನ್ನು 'ಗ್ರಂಥಿಕ' ಓವಿ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೊಂದು, ಮಹಿಳಾ ಕವಿಯಿತ್ರಿಯರು ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ ಓವಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಬೀಸುವುದು, ಬಾವಿಯಿಂದ ನೀರನ್ನು ಸೇರುವುದು, ಈ ರೀತಿಯಾದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹೊಂದುವ ಲಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಓವಿಯ ಬಳಕೆಯು ಬಹಳ ಪುರಾತನವಾದ್ದರೂ, ಸಂತ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ್ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ರಚನೆಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತು ವಾರ್ಕರಿ ಸಂತರು ಅವರ ರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಅದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವಾರ್ಕರಿ ಎಂಬುದು 'ವಾರಿ' ಪದದಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಪಂಥರಾಪುರಕ್ಕೆ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು, ಆಷಾಡ ಏಕಾದಶಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರುವುದೇ ಇದರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ. ಈ ಯಾತ್ರೆಗೆ 'ವಾರಿ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಯಾತ್ರೆ ಜೇಷ್ಠ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಂತರ ಜನ್ಮ ಸ್ಥಳದಿಂದ / ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಅನೇಕ ಊರುಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತಾ ಪಂಥರಾಪುರಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಈ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಸಂತರ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಪಾದುಕೆಯನ್ನು ಭಕ್ತ ಜನರು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಇವರು ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಅಭಂಗಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಾರ್ಕರಿಯವರ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಮಾಡುವ ಏರ್ಪಾಡುಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ವೇಳಾ ವೇಳೆಗೆ ಊಟ, ತಿಂಡಿ, ರಾತ್ರಿ ತಂಗಲು ಸ್ಥಳ, ಎಲ್ಲರ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಹೊರಲು ಗಾಡಿ, ಇತ್ಯಾದಿ. (ವಾರ್ಕರಿಗಳು ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಿಂದ ಪ್ರಯಾಣಿಸುವುದರಿಂದ, ಅವರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮಾನು ಕಡಿಮೆ). ವಾರ್ಕರಿ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ವಿಠಲನ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿದೆ ಕೆಲವು ಅನುಷ್ಠಾನಗಳನ್ನು ಅದರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ವಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಈರುಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಬೆಳುಳ್ಳಿ ಇಲ್ಲದ ಸಾತ್ವಿಕವಾದ ಆಹಾರ, ಮಧ್ಯ ಮತ್ತು ತಂಬಾಕು ವಿಸರ್ಜನೆ, ಜಾತಿ ಬೇದವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಸಮಭಾವ, ತುಳಸಿಯ ಜಪಮಾಲೆ ಮತ್ತು 'ಹರಿಪಥ'ದ ಉದ್ದಕ್ಕೂ (ವಾರ್ಕರಿ ನಡೆದು ಬರುವ ದಾರಿ) ಭಜನೆ ಮತ್ತು ಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ಹಾಡುವುದು, ಇತ್ಯಾದಿ.

ವಾರ್ಕರಿ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಪಂಥರಾಪುರದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶವಾದ ಪೈಥಾನ್, ಆಲಂಡಿ, ಮಂಗಳ್ವೇದೆ, ದೇಹು ರೋಡ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಸ್ಥಳಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಕ್ರಮೇಣ ಇಡೀ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ವಾರ್ಕರಿಗಳು ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಜನ ಸಂತರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲವರ ಜೀವನದ ಒಂದು ಪಕ್ಷಿನೋಟವನ್ನು ನಾವು ನೋಡೋಣ.

ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ್ - 1275 ನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ್ ಪೈಥಾನ್ ಹತ್ತಿರದ ಅಪೇಗಾಂವ್ ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಇವರು ಜೀವಿಸಿದ್ದದು 21 ವರ್ಷಗಳು ಮಾತ್ರ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಮೂಲ್ಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಅಭಂಗಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಮಹಾನ್ ಕೃತಿಗಳೆಂದರೆ

‘ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ’ - ಭಗವದ್ ಗೀತೆಯ ಮರಾಠಿ ಅನುವಾದ, ಮತ್ತು ‘ಅನುಭವಾಮೃತ’. ವಿಠಲನ ಭಕ್ತರಾದ ಇವರು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಆಷಾಡ ಏಕಾದಾಶಿ ಗೆ ಪಂಥರಾಪುರಕ್ಕೆ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ನಾಮದೇವ - ವಾರ್ಕರಿ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಹೊಂದಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರು ನಾಮದೇವ. ಇವರು 1270ರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು ಮತ್ತು 80 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬಾಳಿದರು. ಇವರ ಜನ್ಮ ಸ್ಥಳದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವಾದವಿದೆ. ಕೆಲವರು ಪಂಥರಾಪುರದ ಹತ್ತಿರದ ಹಳ್ಳಿ ಎಂದರೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಪಂಜಾಬ್ ಮತ್ತು ರಾಜಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿದ್ದಾರೆ.

ಏಕನಾಥ - ಸಂತ ಏಕನಾಥರು ಹದಿನಾರನೆಯ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ವಾರ್ಕರಿ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಇವರು ಹಿಂದಿನ ರಚಿತಗೂ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ರಚನೆಕಾರರಿಗೂ ಒಂದು ಸೇತುವೆಯಂತೆ ಆದರು. ಅಭಂಗಗಳಲ್ಲದೆ ಇವರು ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಸಮಾಧಿಯು ಪೈಥಾನ್ ನಲ್ಲಿ ಇದೆ.

ತುಕಾರಾಮ - ಸಂತ ತುಕಾರಾಮರನ್ನು ಸಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪುಣೆಯ ಬಳಿ ಇರುವ ದೇಹು ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ತುಕಾರಾಮರು ಜನಿಸಿದರು. ತನ್ನ ಜೀವನದ ಪೂರ್ವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನೋವುಗಳನ್ನೂ, ಅಗಲಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿದ ತುಕಾರಾಮರು, ಸಹಯಾದ್ರಿ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದರು. ತದನಂತರ ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ತಿರುವು ಕಂಡಿತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಭಕ್ತಿ, ಭಕ್ತಿ ಗೀತೆಗಳ ಮತ್ತು ಅಭಂಗಗಳ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದರು.

ಚೋಕಮೇಳ - ಮಹರ್ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಚೋಕಮೇಳನಿಗೆ ಸಂತ ನಾಮದೇವನ ಭಜನೆ ಮತ್ತು ಅಭಂಗಗಳು ವಿಟ್ಟಲನ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿದವು. ಅವನು ಪಂಥರಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅವನನ್ನು ವಿಠಲನ ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ದೇವಾಲಯದ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು

ದೇವರ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯಲೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ದೇವಾಲಯದ ಎದುರೇ, ನದಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ಕರೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗುಡಿಸಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಇದ್ದನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಂಗಳವೇಧೆಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಗೋಡೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಆ ಗೋಡೆಯು ಕುಸಿದು ಕೆಲವು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸಾವಾಯಿತು, ಈ ಕಾರ್ಮಿಕರಲ್ಲಿ ಚೋಕಮೇಳನೂ ಸೇರಿದ್ದನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಗಾಡ್ಗೆ ಮಹಾರಾಜ್ - ಇವರು ಹಿರಿಯ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕರು. ಊರು ಊರು ತಿರುಗಿ, ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಹಾಡುಗಳ ಮೂಲಕ ಒಳ್ಳೆಯ ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಚ್ಛತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಭಂಗಗಳು ಭಕ್ತಜನರನ್ನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಸುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಅಭಂಗಗಳು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಲು ಹೆಸರಾಂತ ಸಂಗೀತಗಾರರಾದ ಭೀಮಸೇನ ಜೋಶಿ, ಜಿತೇಂದ್ರ ಅಭಿಶೇಕಿ, ಸುರೇಶ್ ವಾಡ್ಕರ್, ಜಯತೀರ್ಥ ಮೇವುಂಡಿ ಮುಂತಾದವರ ಕೊಡುಗೆಯು ಅಪಾರವಾದದ್ದು.

Top Natural Painkillers

Curajoy

Earache
Garlic



Toothache
Cloves



Heartburn
Apple Cider
Vinegar



Chronic Pain
Turmeric



Joint Pain
Cherries



Bloating
Pineapple



Sore
Muscles
Peppermint



Sinus Pain
Horseradish



Injury Pain
Water



Urinary Tract
Infections
Blueberries



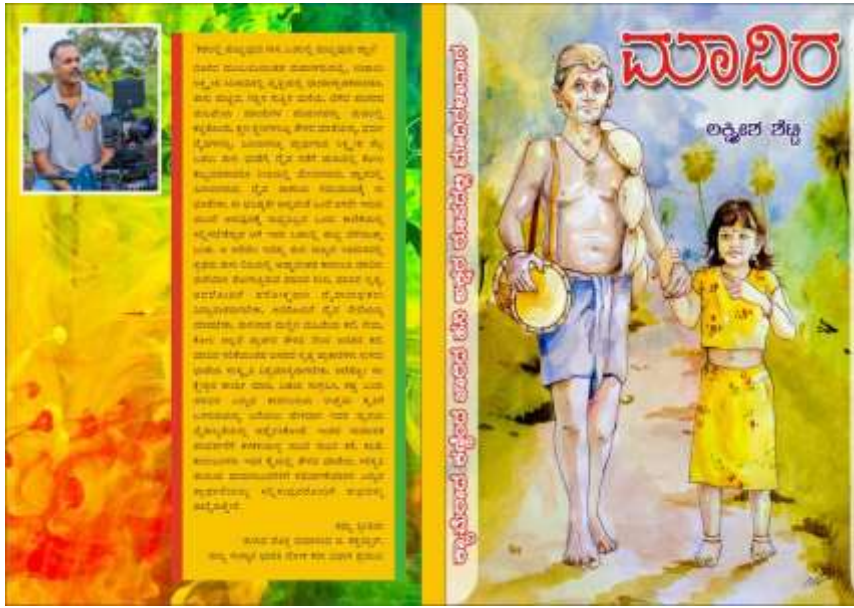
ಮಾದರಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಾದಿರ

ಡಾ. ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಸುಧಾಕರ ಶೆಟ್ಟಿ



ಮುಂಬಯಿಗೆ ವಲಸೆ ಬಂದ ತುಳು ಕನ್ನಡಿಗರು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹರಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ತಮ್ಮೊಳಗಿನ ಚಾತುರ್ಯ, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದರು. ಸ್ವಪಂಶ್ರಮ, ನಿಷ್ಠೆ, ಶ್ರದ್ಧೆ, ಕಠಿಣ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವ ಗುಣ ಇವೇ ನಮ್ಮವರಲ್ಲಿದ್ದ ಬಂಡವಾಳ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಮೂಲಕ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿರುಚಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೈಬೀಸಿ ಕರೆದತ್ತ ತೆರಳಿ ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಹೆಸರು ಮಾಡಿದರು. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತರಾದರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತೂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮುನ್ನಡೆದರು.

ಮುಂಬಯಿ ಬಾಲಿವುಡ್‌ಗೂ ತುಳು ಕನ್ನಡಿಗರ ಕೊಡುಗೆ ಅಪಾರವಾದುದು. ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರು ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿನೆಮಾಟೋಗ್ರಾಫರ್. ಅವರು ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಹೊಸಹೊಸ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಕಾಣುವವರು. ಕಲ್ಪನಾ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಸುಂದರ ರೂಪ ಕೊಡುವುದು ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರ ಕಾರ್ಯ. ಆದರೆ ಕ್ಯಾಮರಾದ ಹಿಂದಿನ ತಳುಕು ಬಳುಕಿನಲ್ಲಿ ತಾನು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಊರು, ಅಲ್ಲಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಮೂಲತಃ ಕಾರ್ಕಳ ತಾಲೂಕಿನ ಅಜೆಕಾನವರಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರು ತನ್ನ ಮಾದಿರಳಿಗೊಂದು ರೂಪುಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಕೂಡಾ ಅದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿ. ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಊರಿನಲ್ಲಿ ತಳವರ್ಗದ ಕಲೆಯನ್ನೇ ಆರಾಧಿಸುವ ಪುಟ್ಟ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳ ಕಥೆಯೇ ಮಾದಿರ. ಅವರೇ ಹೇಳುವಂತೆ ಮಾದಿರ 'ಕ್ಯಾಮರಾ ಕಣ್ಣಿಂದ ಜಾರಿದ ಹನಿ, ಅಕ್ಷರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾದಿರಾಳಾದಾಗ..' ಬಹುಶಃ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಆಚರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಆಚರಣೆಗಳು, ತಾವು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ನೋಡಿ ಬೆಳೆದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಇವೆಲ್ಲವೂ ಇವರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಳುವಿನಂತೆ ಕೊರೆಯುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಇದರಿಂದಲೇ ಮಾದಿರ ಅಕ್ಷರರೂಪದಲ್ಲಿ ರೂಪು ಪಡೆದಿರಬಹುದು. ತುಳುಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಮೊದಲ ತುಳು ಕಾದಂಬರಿ ಎಂಬ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಗೂ 'ಮಾದಿರಾ' ಪಾತ್ರವಾಗಿದೆ.



ತುಳುನಾಡು ಅದರದ್ದೇ ಆದ ಜಾನಪದ ಶೈಲಿಗೆ ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ಕೋಲ, ನೇಮ, ದೈವರಾಧನೆ, ಬೂತಾರಾಧನೆ ತುಳುನಾಡಿನ ಜನರ ಒಂದು ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವೇ ಆಗಿದೆ. ಪಾಡ್ಲನ, ಸಂಧಿ, ಸಿರಿ ಸಂಧಿ, ಆಟಕಳೇಂಜ, ಮಾದಿರ ನಲಿಕೆ ಹೀಗೇ ಅದೆಷ್ಟೋ ಜನಪದ ಹಾಡು ನರ್ತನಗಳು ತುಳುನಾಡಿನ ಸಿರಿ ಸಂಪತ್ತು ಎನ್ನಬಹುದು. ಕೆಲವು ಮಾತ್ರ ಅಳಿವಿನಂಚಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಖೇದನೀಯ.

ಮಾದಿರ ನರ್ತನವನ್ನು ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೆಳವರ್ಗದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆ ನರ್ತನ ನೋಡಲು ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ತಂಡದೊಂದಿಗೆ ಬರುವ ಮಾದಿರ ಕುಣಿಯಲು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕುಣಿಯುವುದು ಮಾತ್ರ

ಒಬ್ಬಳು ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು. ಇದೊಂದು ಪರಂಪರೆ, ಸಂಸ್ಕಾರ ಎಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಅವರು ತೆಂಬರೆ ಎಂಬ ವಾದ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾದಿರ ಪಾಡ್ಲನ, ನರ್ತನ ಮಾಡಿ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಮೊದಲು ಗ್ರಾಮದ ದೈವಸ್ಥಾನದ ಎದುರು ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಮನೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರು ಕೊಡುವ ಅಕ್ಕಿ, ಭತ್ತ, ಇತರ ಧಾನ್ಯ, ಹಣ ಮೊದಲಾದವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತೆರಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಪಾರಂಪರಿಕವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಊರಿನ ಯಜಮಾನರು ಈ ಕೆಳವರ್ಗದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಶಿಕ್ಷಿತರಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಯನ್ನೇ ಅವರು ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂತಹ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದರೆ ಅವಳು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುವುದೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರ ಪುಟ್ಟ ಕಾದಂಬರಿ ಮಾದಿರಾಳ ತಿರುಳು.

‘ಮಾದಿರ’ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಅವರ ಚೊಚ್ಚಲ ಕಾದಂಬರಿ. ದೈವ ನರ್ತನ ಅಥವಾ ಕೋಲ ಕಟ್ಟುವ ಕುಟುಂಬದ ರೋಚಕವಾದ ಕಥೆ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಆ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ ಕೋಟಿ ಹಾಗೂ ಮಗಳು ಮಾದಿರಾಳ ಸುತ್ತ ಹೆಣೆಯಲಾಗಿರುವ ಕಥೆಯೇ ಮಾದಿರ. ಅದೊಂದು ಪುಟ್ಟ ಕೇರಿ. ಆ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಟಿ, ಅವನ ಮಡದಿ ಐತು, ಮಗ ಕೋಚ ಹಾಗೂ ಮಗಳು ಮಾದಿರಾ ಇವರು ಇರುವ ಪುಟ್ಟ ಸಂಸಾರ. ಭೂತನರ್ತನ ಇವರ ಕುಲಕಸುಬು. ಮಗನಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೊಳಲು ವಾದನ, ತೆಂಬರೆ ಬಾರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಆತ ನಿಷ್ಣಾತ. ಇವರದ್ದು ಕಲಾ ಕುಟುಂಬ. ಮನೆಗೆ ಪಾರಂಪರಿಕವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಮಾಂಕಾಳಿ ಕುಣಿತ ಮತ್ತು ಮಾದಿರ ಕುಣಿತಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿ ಬರಲು ಕೋಟಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೂ ಮಾದಿರ ಎಂದೇ ಹೆಸರು ಇಟ್ಟಿದ್ದ.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬಡತನವಿದ್ದರೇನು. ಕನಸು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಬರ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ. ಕೋಟಿಗೂ ತನ್ನ ಮಗಳು ವಿದ್ಯಾವಂತಳಾಗಬೇಕು. ತನ್ನ ಕಲೆಯನ್ನು ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರಂಪರಿಕ ಕಲೆಯನ್ನು ಹಬ್ಬಬೇಕು. ಕೀರ್ತಿವಂತಳಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದ. ಆದರೆ ಊರಿನ ಹಿರಿಯ ಒಡೆಯರಾದ ಬಲಿಪರು " ನಿನ್ನ ಮಗಳಾದರೂ ಮಾದಿರ ಕುಣಿಯಲಿ, ಅವಳನ್ನು ಕುಣಿತಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡು. ಓದಿ, ಕಲಿತು ಏನಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದಾಗ ಅವನ ಜಂಘಾಬಲವೇ ಉಡುಗಿಹೋಯಿತು. ಅವನು ಕಂಡ ಕನಸುಗಳೆಲ್ಲ ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನುಚ್ಚುನೂರಾದಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಧಣಿಗೆ ಆತ ಇಲ್ಲವೆನ್ನಲಾಗದು. ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಆಜ್ಞೆ ಎಂಬಂತೆ ಪಾಲಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಮಾದಿರ ಕುಣಿಸಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ದಿನರಾತ್ರಿ ಅದೇ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೋಟಿ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿರುವ ಯಾರದ್ದೋ ಹೆಣವನ್ನು(ಕಾದಂಬರಿಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಆ ಊರಿನ ಪೋಸ್ಟ್‌ಮ್ಯಾನ್ ನ ಮಗಳು ಪ್ರೇಮಾಳದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ) ತನ್ನ ಮಗಳದ್ದೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವಳನ್ನು ಕೇರಿಯವರ ಅನುಮತಿಯೊಂದಿಗೆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಓದಿಸುವ ಆಸೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆತ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಅಚಲ ನಿರ್ಧಾರ, ಅವನ ಭಲ, ಸಾಹಸ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ತನ್ನ ಊರಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಗಳ ದೊಡ್ಡ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯದ ಹಿಂದಿನ ಅವನ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಲೇ ಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಸುಳ್ಳು ಎನ್ನುವುದು ಬೂದಿಮುಚ್ಚಿದ ಕೆಂಡದಂತೆ. ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ಈ ಸತ್ಯ ಹೊರಬೀಳಬಹುದು ಎಂಬ ಭಯ ಮಾತ್ರ ಅವರಲ್ಲಿ ಕಾಡುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಒಬ್ಬ ತಂದೆ ಮಗಳ ಉನ್ನತಿಗಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ತೀರ್ಮಾನ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಸೊಗಸಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ.

ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ಸಾಂತು ಗೌಡರು. ಕಲೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆರಾಧಕರಾಗಿರುವ ಗೌಡರು ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಕೋಟಿಯನ್ನು ಬಲ್ಲವರು. ಒಬ್ಬ ಹೆತ್ತ ತಂದೆ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಗೌಡರ ಸುಪರ್ದಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇವಳು ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ಎಂದು ಬಿಟ್ಟು ಬರುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ಕರುಳು ಹಿಂಡುವಂತದ್ದು. ಆದರೂ ಹೆಚ್ಚೇನೂ ಪರಿಚಿತರಲ್ಲದವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಗಳನ್ನು ಓದಿಸಿ ಎಂದು ಗೌಡರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದು ಕೋಟಿಯ ದಿಟ್ಟತನ ಎಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಅದರ ಹಿಂದಿನ ಅವನ ನೋವು ಓದುಗನನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಹತ್ತು ವರುಷ ಮಾದಿರ ತನ್ನ ಪರಿವಾರದವರನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಹೆತ್ತ ತಾಯಿ, ತಂದೆ ಮಗಳು ಈ ಮೂವರ ತ್ಯಾಗವೂ ಮಹತ್ತರವಾದುದು. ಮುಂದೆ ಅವಳೊಬ್ಬಳು ವೈದ್ಯೆಯಾಗಿ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಹಳ್ಳಿ ಅಜೆಕಾರಿಗೆ ಮರಳುತ್ತಾಳೆ. ಅಲ್ಲಿ ತಾನು ಚಿಕ್ಕವಳಿದ್ದಾಗಿನ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗದೇ ಇರುವುದನ್ನು ಮನಗಾಣುತ್ತಾಳೆ. ಮುಂದೆ ಆಕೆ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಲೇಖಕರು ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೊರೆತರೆ ಆಕೆ ಏನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಬೂತ ನರ್ತನದವನ ಮಗಳು ಆ ಊರಿಗೇ ಡಾಕ್ಟ್ರಿಮ್ ಆಗಿ ಪ್ರೀತಿ ಪಾತ್ರಳಾಗುತ್ತಾಳೆ.

ಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದು ತಾನು ಕೊನೆಯುಸಿರು ಎಳೆಯುವ ಮುನ್ನ ಬಲಿಪರಲ್ಲಿ, ಊರವರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತೆರೆದಿಡುತ್ತಾನೆ. ಕೋಟಿ. ಆತನ ಅಂತಿಮ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಆ ದಿನ ನಡೆಯಬೇಕಿದ್ದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆಂದು ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿದ ಕಲಾವಿದರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಬಣ್ಣ ತೆಗೆಯದೇ ವಾದ್ಯ, ಕೊಳಲಿನ ತಾಳಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕಿ ಬೀಳ್ಕೊಡುವ ಶವಯಾತ್ರೆಯ ಕಲ್ಪನೆ ಒಬ್ಬ ಕಲಾವಿದನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯ. ಊರಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ತಂದೆಯ ಕೊನೆಯ ಆಸೆಯಂತೆ ಮಾದಿರಾ ಮಾದಿರ ನರ್ತನ ಮೂಲಕ ಅಂತಿಮ ವಿದಾಯ ಹೇಳುವುದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಾಟುತ್ತದೆ. ಕಲಾಪ್ರೇಮಿಗೆ ಕಲಾವೈಭವದ ಅಂತಿಮ ಯಾತ್ರೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಅವರ ಸುಂದರ ಕಲ್ಪನೆ. ಹಾಗಂತ ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಕೇವಲ ಲೇಖಕರ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ. ಅವರು ಅಳಿವಿನಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಾದಿರ ನರ್ತನದ ಹಿಂದಿರುವ ರೋಚಕತೆ, ಗಂಭೀರತೆ, ಅದರ ಅನಂತತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೂಡಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರಳವಾದ ನಿರೂಪಣೆಯಿಂದ ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಓದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆಯೂ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಉಳಿಯಬೇಕು, ತಳವರ್ಗದವರೂ ಶಿಕ್ಷಿತರಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಕಳಕಳಿ ಇಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈಗಲೂ ವಿದ್ಯಾವಂತರೆನಿಸಿಕೊಂಡವರು ತಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳತ್ತ ಚಿತ್ತ ಹರಿಸಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಚಿತ್ರಣ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೂಡಾ ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಸಾರುತ್ತದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರ ಚೊಚ್ಚಲ ಕಾದಂಬರಿಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.





ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಟಿ.ವಿ ಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ಬೀದಿ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅಥವಾ ವಾರಸುದಾರರಿಲ್ಲದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇದು. ಇದರ ತುಂಬಾ ನಾಯಿ, ಬೆಕ್ಕು, ಅಳಿಲು, ಆಮೆ ಏನೇನೋ ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನಿರ್ವಾಹಕರು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿಯೂ ತಮಾಷೆಯಾಗಿತ್ತು. “ಈ ಹುಡುಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು 21ನೇ ಅವೆನ್ಯೂದಲ್ಲಿ, ಚೆಲುವೆ, ತುಂಟಿ. ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಳೋ ತಿಳಿಯದು. ಮೈಮೇಲೆ ಹಚ್ಚೆಗಳಿಲ್ಲ. ಗುರುತುಗಳಿಲ್ಲ. ಖಂಡಿತ ಇವಳ ಕುಟುಂಬದವರು ಅವಳಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬನ್ನಿ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಇಲ್ಲಿ ಅವಳ ಭೇಟಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಬನ್ನಿ. ಸೋವಮವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವಳನ್ನು ಚೆಕಪ್‌ಗಾಗಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಬರದಿದ್ದರೆ, ಅವಳನ್ನು ಆಡಾಪ್ಷನ್‌ಗೆ ತರುತ್ತೇವೆ” ಇದೊಂದು ಕಪ್ಪು ಜೂಲಿನಾಯಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವರ್ಣನೆ ಆಗಿತ್ತು.

“ಇವನನ್ನು ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಯಾರಾದರೂ ತಯಾರಿದ್ದೀರಾ? ಗ್ರಾಂಡ್ ಓಲ್ಡ್ ಮ್ಯಾನ್. ಒಂದು ಹಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ ಬಾಯಲ್ಲಿ. ಅವನ ಕುಟುಂಬದವರೇ ಮರಳಿ ಕರೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅವನು ಉಳಿದ ದಿನಗಳನ್ನು ಶಾಂತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮವರೊಡನೆ ಕಳೆದಾನು. ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಕ್ಸಿನೇಶನ್, ಡೀವರ್ಮಿಂಗ್, ಚೆಕಪ್‌ಗಳೂ ಆಗಿವೆ. . .” ಹೀಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿದ್ದು ಒಂದು ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ಮುದಿ ಬೆಕ್ಕನ್ನು. ಇಂತಹ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ತುಂಬಾ ಆಸ್ಥೆಯಿಂದ, ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾಯಿಲೆಯಿದ್ದರೆ ಶುಶ್ರುಷೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೆರಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದತ್ತು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

“ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಇವರನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಇಲ್ಲವೇ ಖಾತರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಮನೆ ಮಾಲೀಕರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯಿರಿ. ಮತ್ತು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು, ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಇವರು ಇಷ್ಟವೇ, ಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ ನೋಡಿ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. . .” ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವವರಿಗಾಗಿ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಇಷ್ಟು ವಾರ ಅಂತ ಕಾಯುತ್ತಾರೆ. ಆ ಗಡಿ ಮೀರಿದ ಮೇಲೂ ಯಾರೂ ಬರದಿದ್ದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಗುಂಡಿಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ಯಾಟ್ ಮತ್ತು ರೋಸ್

ಅವಳ ಹೆಸರು ಪ್ಯಾಟ್ರೀಶಿಯಾ. ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಪ್ಯಾಟ್. ಕ್ರಿಯೇಟಿವ್ ರೈಟಿಂಗ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಾಗಿ ಅವಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ತುಂಬಾ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ, ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜಪಾನೀ ಹುಡುಗಿ. ಕೆನಡಾದಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದವಳು. ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಜಪಾನಿನಿಂದ ಬಂದು ಇಲ್ಲೇ ನೆಲೆಸಿದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಏಶಿಯನ್ನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು.

“ನಾನು ಇಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದವಳು. ಶೇ. 100% ಕೆನಡಿಯನ್. ನನಗೆ ಜಪಾನೀ ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡಲೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಮಕ್ಕಳು ನನ್ನನ್ನು ತುಂಬಾ ಗೋಳು ಹೊಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಅವರಂತೆಯೇ ಓದಿ, ಬರೆದು, ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಅದೇ ಆಟಗಳನ್ನು ಆಡಿದೆವು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮುಖ. . . ಅದರಿಂದ ನಾನು ಬೇರೆ ಆಗಿದ್ದೆ” ಪ್ಯಾಟ್ ತನ್ನ ಅಳಲನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡಳು.

“ನಾನು ಇನ್ನೂ ಜಪಾನಿಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಹೋಗಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಆಸೆ ಇದೆ, ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂಜರಿಕೆ. ನನಗೆ ನಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಬರೋಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಭಾಷೆ ತಿಳಿಯದ ಜಪಾನೀಯರನ್ನು ಜಪಾನ್ ದೇಶದವರು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸೋಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಬರೀ ಟೂರಿಸ್ಟ್ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಂಥವರಿಗೆ ಭಾಷೆ ಬರದಿದ್ದರೂ ಯಾರೂ ಏನೂ ಅನ್ನೋಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಐ ಡೋಂಟ್ ಬಿಲಾಂಗ್ ಎನಿವೇರ್ ಎನ್ನಿಸುತ್ತೆ.”

ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಪ್ಯಾಟ್ ಏನಾದರೂ ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಂದು ಆ ಟರ್ಮಿನ ಕೊನೇ ದಿನ. ಅಲ್ಲಿನ ಅಭ್ಯಾಸದಂತೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 9 ರಿಂದ ಸಂಜೆ 5 ರವರೆಗೂ “ಮ್ಯಾರೇಥಾನ್ ರೀಡಿಂಗ್”. ಕ್ರಿಯೇಟಿವ್ ರೈಟಿಂಗ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಕತೆ, ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರಾದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರು ನಿಲ್ಲಿಸದೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲೇ ಊಟ, ತಿಂಡಿ, ಕಾಫಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಶಿಕ್ಷಕರು, ‘ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್’- ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕಿಯಲ್ಲಿದ್ದವರು. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಎಲ್ಲರೂ ಆಹ್ವಾನವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಈ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಪ್ಯಾಟ್ ಓದಿದ ಕವಿತೆಯಿಂದ ಅವಳೊಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆ ಕವಿಯಿತ್ತಿ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿತ್ತು. ಏಡ್‌ನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಂಗಳುಗಳ ಹಿಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ನೆನೆದು ಅವಳೊಂದು ಕವಿತೆ ಬರೆದಿದ್ದಳು.

ಪ್ಯಾಟ್ ಜೋನ್ ರೋಸ್ ಎಂಬ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕೆನಡಿಯನ್ನನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಊಟ, ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಸವಿಯುವ ಹುಚ್ಚು. ಜೊತೆಗೆ ಬೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಆಸಕ್ತಿ. ಟ್ರಕ್ ಒಂದನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದರ ಮೂಲಕ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜಾನ್ ರೋಸ್ ಕೂಡ ತುಂಬಾ ಸ್ನೇಹಮಯಿ.

ಐಲೆಂಡ್‌ನವರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿನದಂದು ಅವರಂತೆಯೇ ಹಸಿರು ಬಟ್ಟೆ ತೊಟ್ಟು, ಗ್ರೀನ್ ಬ್ರಿಯರ್ ಕುಡಿಯಲು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟವರೂ ಅವರೇ.

“ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಈಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಫುಡ್ ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮೇನ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್ ಹತ್ತಿರ ಗುಜರಾತಿ ದಂಪತಿಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕ ರೆಸ್ಟೋರೆಂಟ್ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಚಪಾತಿ, ಬಾಸ್ಮತಿ ಅನ್ನ, ದಾಲ್, 3-4 ಪಲ್ಯಗಳ ಊಟ, ಜೊತೆಗೆ ಭೇಲ್‌ಪುರಿಯ ಸವಿ ತೋರಿಸಿದವರೂ ಅವರೇ.

ಸೂಪರ್ ಸೀನಿಯರ್‌ಗಳು

ಕೆನಡಾದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ವಯಸ್ಸಾದವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಗೌರವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು, ಬಸ್ಸು, ಟ್ರೈನುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಾಗಿ ಕಾದಿರಿಸಿದ ಸ್ಥಳಗಳು. ಪ್ರತಿ ಸ್ನಾಪಿನಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಸಾದವರು ಹತ್ತಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಬಸ್ಸಿನಿಂದ ಆಚೆ ಚಾಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೆಟ್ಟಿಲು. ಪ್ರತಿ ಕಮ್ಯುನಿಟಿ ಸೆಂಟರಿನಲ್ಲಿ ಅವರದೇ ಗುಂಪುಗಳು. ಅವರದೇ ಕ್ಲಬ್ಬುಗಳು. ತಿರುಗಾಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ವಿಶೇಷ ರಿಯಾಯಿತಿ ನೀಡಿ ವೀಕೆಂಡ್ಸ್ ಮತ್ತು ವೀಕ್‌ಡೇಸ್ ಅವರಿಗಾಗಿಯೇ ಓಡುವ ಟೂರ್‌ಗಳು. ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್ ಸ್ಟೋರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಕಾಂಟ್‌ಗಳ ಸುರಿಮಳೆ ಸುರಿಸುವ “ಸೀನಿಯರ್ಸ್ ಡೇ”ಗಳು. ಸ್ಟೇಡಿಯಲ್ ಆಗಿರಲಿ ಆಡಿಟೋರಿಯಮ್ ಆಗಿರಲಿ ಗಾರ್ಡನ್ ಆಗಿರಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ದರದಲ್ಲಿ ರಿಯಾಯಿತಿ. ಅವರಿಗಾಗಿ ಸರಿದು ನಿಂತು ದಾರಿ ಕೊಡುವ ಜನ. ಅವರು ಸಿಗ್ನಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಸ್ ಮಾಡಲು ಸುಲಭವಾಗುವಂತೆ ಕಾರುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕಾಯುವ ಜನ. ಹಳೆಯ ಜಗತ್ತಿನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು, ಸೂಟುಬೂಟಿನಲ್ಲಿ ಟ್ರಿಮ್‌ಮಾಗಿ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಆದಷ್ಟೂ ದಿನ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬದುಕಲು ಹೆಣಗುತ್ತಿದ್ದ ಇವರು ಬಸ್ಸು ಹತ್ತುವಾಗ “ಗುಡ್‌ಮಾರ್ನಿಂಗ್, ಹೌ ಆರ್ ಯೂ” ಹೇಳದೆ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೇ ಇಲ್ಲ.

ಕೆನಡಾದ ಹಸಿರು ಹಾಸಿನ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲಿದ ಚೆರಿ ಬ್ಲಾಸಮ್ ಹೂಗಳ ಮರಗಳ ಕೆಳಗೆ ಪಾರ್ಕ್ ಬೆಂಚುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಮಕ್ಕಳಾಟ ನೋಡುತ್ತಾ ಸಂಜೆಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಇವರಿಗೆ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಹೊಡದೆಬ್ಬಿಸಿದಂತೆ ಎಚ್ಚರ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇರುವ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಕೂಲ್ ಬ್ಯಾಗ್ ನಲ್ಲಿ ಸ್ಯಾಂಡ್‌ವಿಚ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಗನ್ ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶಾಲೆಗೆ ನಡೆಯುವ ಹದಿನಾಲ್ಕರ ಹಸುಳೆಗಳು ತಗಾದೆ ಮಾಡಿದ ಮಾಸ್ತರನಿಗೆ ಹಾರಿಸಿದ ಗುಂಡಿನ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ ಇವರಿಗೆ ಆಗ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ನಿದ್ರೆ ಕೆಡಿಸುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬರುವುದು ದೂರವೇನಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರಿವು ಮೂಡಿ ಕಸಿವಿಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ.



ತಾಮ್ರದ ಕೊಡ ಹಾಗೂ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಕೊಡಗಳಲ್ಲಿಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು...???

ಡಾ. ಸುಮನಾ ರಾವ್



ತಾಮ್ರದ ಕೊಡ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿದಾಗ ಬಾಗಿ ತನ್ನೊಳಗೆ ಪೂರ್ಣ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತದೆ...ಆದರೆ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಕೊಡ ಹಾಗಲ್ಲ.ನೀರು ತುಂಬಿಸಲು ಪ್ರಯಾಸ ಪಡಬೇಕು... ಬೇಗನೇ ಬಾಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಎತ್ತಿ ಕುಕ್ಕಿ ತುಂಬಿಸಬೇಕು. ತುಂಬಿದರೂ ಚೂರು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಯೇ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಯಾವುದು ಬಾಗುತ್ತದೆಯೋ... ಅದು ಪೂರ್ಣ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.ಯಾವುದು ಬಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅದು ಅಪೂರ್ಣವೇ...

ಇದೇ ಬದುಕಿನ ಸತ್ಯವೂ ಕೂಡ ...

ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕೆ ನಾವು ಭತ್ತದ ಅಕ್ಕಿಯ ಅನ್ನವನ್ನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಜೋಳದ ರೊಟ್ಟಿ ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ..ಕಾರಣ..ಭತ್ತದ ತೆನೆಗಳು ತನಗೆ ಜನ್ಮನೀಡಿದ ಭೂತಾಯಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಜೋಳದ ತೆನೆ ಕಾಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡರೂ ಸಹ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಭೂಮಿಗೆ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸದೇ ಆಕಾಶ ನೋಡುತ್ತ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ.

ಇದರರ್ಥ ಇಷ್ಟೇ .. ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ, ಗುರುಹಿರಿಯರಿಗೆ, ಆ ಭಗವಂತನಿಗೆ, ಭೂ ತಾಯಿಗೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಹಲವು ಪೂಜ್ಯರಿಗೆ ತಲೆಬಾಗುವದನ್ನು ನಾವು ಕಲಿಯಬೇಕು.ಆಗಲೇ ಮನುಷ್ಯನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಬೆಳೆಯುವುದು.. ಅಹಂಕಾರ ಅಧಿಕಾರ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ... ನಾನು ಎಂಬ ಗರ್ವ ತನ್ನೊಡಲನ್ನೇ ಸುಡುತ್ತದೆ. ಕೋಪ, ಅಪಹಾಸ್ಯ ಅವಮಾನ, ದರ್ಪ, ಹಾಗೂ ಭ್ರಷ್ಟತೆ ಮನುಷ್ಯನ ಸರ್ವನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ..

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಆ ಭಗವಂತ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನಮ್ಮಾಟವ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ... ಇದು ಅವನ ಮೈದಾನ ನಾವಿಲ್ಲಿ ಆಟಗಾರರಷ್ಟೇ... ಎಂಬ ಸತ್ಯದ ಅರಿವಾಗಬೇಕು ...

ಜಾಸ್ತಿ ಓದಿದ್ದೀನಿ,ಎನ್ನುವ ಗರ್ವ ಬೇಡ.... ಓದಲು ಸಾಗರದಷ್ಟಿದೆ ಇನ್ನೂ...

ನಾನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ... ಎನ್ನುವ ಅಹಂ ಬೇಡ.... ದಿನಕ್ಕೆ ಸಾವಿರಾರು ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮುದ್ರಣವಾಗುತ್ತಲೇ ಇವೆ ...ಎಲ್ಲ ಬಲ್ಲವರಿಲ್ಲ !!ಬಲ್ಲವರು ಬಹಳಿಲ್ಲ!!! ಮಗುವಿನಿಂದ ಗುರು ಹಿರಿಯರವರೆಗೂ ನಾವಿನ್ನೂ ಕಲಿಯುವುದು ತುಂಬ ಇದೆ ಇಷ್ಟೇ ಮುಗಿಯಿತು ರಾತ್ರಿಯಾಯ್ತು ಅಂತ ತಿಳಿದರೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲೋ ಬೆಳಕಿನ ಆರಂಭವಾಗಿರುತ್ತದೆ ..

ನೀ ಸಾಗುವ ಪಥ ಹೊಸ ಹೊಸ ಪಾರಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಾ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಡಕನ್ನು ಒಳಿತನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ನಿನಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು.. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಫಲಾಫಲ ನಮಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯೋಚಿಸಿ ನಡೆಯಬೇಕು...! ಆಲೋಚಿಸಿ ನುಡಿಯಬೇಕು.

ಗುರು ಕಲಿಸಿದ ವಿದ್ಯೆ.. ತಾಯಿ ನೀಡಿದ ಮಮತೆ.. ತಂದೆ ಹೇಳಿದ ಸಲಹೆ.. ಕಿರಿಯರು ನೀಡಿದ ಪ್ರೀತಿ.. ರೈತ ಕೊಟ್ಟ ಅನ್ನ..ಯೋಧ ನೀಡಿದ ರಕ್ಷಣೆ ..ನಿನ್ನ ಹೊತ್ತ ಭೂಮಿತಾಯಿ ..ನಿನಗೆ ಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕಲಿಸಿದ ನಾಡು ..ದೇಶ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೊತೆಯಾದ ಸ್ನೇಹ ಬಾಂಧವ್ಯಗಳನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯದಿರು..

ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬಾಗುವುದನ್ನು ಕಲಿ

ಬದುಕುವುದನ್ನು ಕಲಿ ..

ನಗೆಹನಿ

ಡಯಟ್ ಫಾರ್ಮುಲಾ:

ಚಿಟ್ಟಿ ..ಏನೇ ಚಿಮ್ಮು, ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಗಾಗಿದೀಯಾ, ಏನು ಡಯಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ?

ಚಿಮ್ಮು: ಏನಿಲ್ಲಾ ಕಣೇ, ಎಲ್ಲಾ ನಾರ್ಮಲ್ ಉಟ, ಅಷ್ಟೇ..ನಾವು ಸಜೀವಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ತೋರುವಂತೆ ನಿರ್ಜೀವ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಕರುಣೆ ತೋರಿ ದರೆ ಸಾಕು..

ಚಿಟ್ಟಿ..ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?

ಚಿಮ್ಮು: ನೋಡು, ನಾನು ಕಡಿಮೆ ಉಟ ಮಾಡಿ ವೇಯ್ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪಾಪ..ಆ ತೂಕದ ಯಂತ್ರ ಕ್ಯೂ ಕಡಿಮೆ ಭಾರ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೂ ಕೆಲಸ ಸುಲಭವಾಗುತ್ತೆ ಅಲ್ಲಾ??



ಚಿಟ್ಟಿ:

ಉಸಿರು:

ಆತ್ಮೀಯ ಗೆಳೆಯ: ಗುಂಡ, ನೋಡು ನನಗೆ ಯಾಕೋ ಆಫ್ರಾಣ ಶಕ್ತಿ ಹೋದಂತೆ ಅನಿಸುತ್ತೆ, ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ವಾಸನೆಯೂ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ..

ಗುಂಡ: ಹೌದೇ, ಮತ್ತೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಳಿ ಚೆಕ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಅಲ್ಲಾ?

ಗೆಳೆಯ: ಇಲ್ಲ, ಬಿಡು ಅದರಿಂದ ಏನೂ ತೊಂದ್ರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮುಂದೆ ಏನಾದರೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಉಸಿರು ಆಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಪ್ರಾಣ ಶಕ್ತಿ ಉಡುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ವಾರ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳ ವರೆಗೋ ಅಥವಾ ತಿಂಗಳವರೆಗೋ ನೋಡಿ, ಬೇಕಾದರೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರ ಚೆಕ್ ಮಾಡಿಸ ಬಹುದು..ಏನೂ ವರಿ ಮಾಡಬೇಡ,..



ಗುಂಡ:

ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ....

ಶ್ರೀ ಮಂತ ಮಹಿಳೆ ರೊಬ್ಬರು ತೀವ್ರ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆ ಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಗುಣಮುಖರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು ಸಾಕಷ್ಟು ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಹೊಂದಿದ್ದ. ಅವರನ್ನು ನೋಡಲೆಂದು ನೆಂಟರು ಬಂದರು.. ಹಾಗೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಆ ಮಹಿಳೆ ಹೇಳಿದರು.. ಈ.ಅನಾರೋಗ್ಯ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಳಲಿಕೆ ಮಾಡಿದೆ...ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಇನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ದಿನ ಇರುವುದು ಕಠಿಣ ಅಂತ ,ಆದರೂ ನಾನೇನು ಸೋಲುವುದಿಲ್ಲ ಆ ಯಮರಾಯ ಬಂದಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಇರಪ್ಪ..ನಾನು ಆಸ್ತಿಯ ವಿಲ್ ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಅಂತ ಬರೆಯಬೇಕು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ವೇಯ್ ಮಾಡು ಅಂತೀನಿ..ಅಂದರು.ನೆಂಟರ ಬಳಗದ ಗುಂಪಿನ ಒಬ್ಬ ತರುಣ ಹೇಳಿದ . ಹಾಗಾದರೆ ಈಗಲೇ ವಿಲ್ ಬರೆದು ಇಡಬಹುದಲ್ಲ ಆಂಟಿ ಅಂತ..ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಮಹಿಳೆ.ಹೇಳಿದರು.ಈಗಲೇ ಬರೆದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಈಗಲೇ ಹೊರಡಬೇಕಾಗುತ್ತಲ್ಲ..ಜವರಾಯ ಈಗಲೇ ಕರೆದೊಯ್ಯು ಬಿಟ್ಟೆ? ಅಂದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ನಗೆ ಗಡಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು..

ಬೆಳದಿಂಗಳ ಉಟ..

ಆಮನಿ : ಏ ಪಮ್ಮಿ..ಈಗ ಎರಡು ವಾರಗಳ ಹಿಂದೆ ನೀನು ವಾಟ್ಸ್ ಆಪ್ ನಲ್ಲಿ ಕಳಿಸಿದ ನಿನ್ನ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಜೊತೆ ಹುಣ್ಣಿಮೆ ಬೆಳದಿಂಗಳ ಉಟದ ವೀಡಿಯೋ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು..

ಪಮ್ಮಿ: ಹೌದೇ.. ಥ್ಯಾಂಕ್ ಯು..

ಆಮನಿ: ನಾನೂ ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ವೀಡಿಯೋ ಹಾಕಿದ್ದೆ..ನೋಡಲಿಲ್ಲ?

ಪಮ್ಮಿ:: ಇಲ್ಲ.. ಯಾವಾಗ ಹಾಕಿದ್ದು?

ಆಮನಿ: ಸರಿಯಾಗಿ ನೀನು ಹಾಕಿದ ಎರಡು ವಾರಕ್ಕೆ..

ಪಮ್ಮಿ: ಮತ್ತೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ..ಕಾಣಲೂ ಇಲ್ಲ..ಆಮನಿ: ಹೇಗೆ ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯ? ಆ ದಿನ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ

An Alarming Discovery in an Astronaut's Bloodstream

A study has turned up a side effect of human spaceflight that no one had observed before....

by Martina Koren

Astronauts are more than cosmic travellers. They're also research subjects in the careful study of what exactly outer space does to the human body. On the ground, researchers measure vitals, draw blood, swab cheeks, and more. In orbit around the Earth, the astronauts do the work themselves.

That's how they found the blood clot.

An astronaut was carrying out an ultrasound on their own body as part of a new study, guided in real time by a specialist on the ground. A similar test before the astronaut launched to space had come back normal. But now the scan showed a clump of blood. "We were not expecting this," says Karina Marshall-Goebel, a senior scientist at NASA and the author of the study, published earlier this month. "This has never been reported before."

NASA doctors took over. The astronaut wasn't showing any symptoms stemming from the clot but was still pulled out of the study and treated with blood-thinning drugs for the rest of their time in orbit. The researchers had discovered a new risk in human spaceflight. A decade ago, scientists started noticing that astronauts who spent months on the International Space Station came home with swollen optic nerves, slightly flattened eyeballs, and changes in vision. NASA started putting glasses on board the station for astronauts who found that their eyesight had worsened. Scientists have suspected that the cause involves an accumulation of the body's fluids such as blood and water. Free from the steady tug of gravity, the fluids float toward the head and can increase pressure inside the skull.

To investigate this theory, Marshall-Goebel and her team targeted a jugular vein, which delivers blood from the head to the heart. The study's astronaut subjects included nine men and two women. (The study did not disclose their identities.) Before the astronauts launched, researchers measured blood flow in the astronauts' jugular vein in seated, supine, and tilted positions. The readings looked normal. The researchers had the astronauts repeated the ultrasounds during their missions on the ISS. Scans showed that blood flow in the vein had stalled in five of 11 astronauts. "Sometimes it was sloshing back and forth a bit, but there was no net forward movement," Marshall-Goebel says. It's rare to see stagnant blood flow in this kind of vein, she says; the condition usually occurs in the legs, like when people sit still for hours on planes. The finding was concerning. Stagnant blood, whether it's in the neck or the legs, can clot. Blood clots can dissolve on their own or with the help of anticoagulants, but the blockages can also cause serious problems, such as lung damage.

In two astronauts, blood in the vessel started moving in the opposite direction, from the heart towards the head, which is "extremely abnormal" for this vein, according to Marshall-Goebel. The researchers think the blood switched directions because of a

blockage somewhere downstream. The phenomenon has been reported in non-astronauts with tumors or masses that forced blood to find a different path to the heart.

The researchers had astronauts spend some time inside a special suit that Russian cosmonauts use to prepare for their return to Earth. The suit, which looks like a pair of puffy pants, uses suction to simulate gravity and draw some fluids back toward the lower body. Blood flow improved in some astronauts, but not others.

The researchers say that shifting blood flow in an astronaut about 260 miles above Earth isn't as dire as it sounds. It's possible that many other space farers have experienced the same conditions, without anyone noticing. "Time is needed to develop a clot when flow is stagnant, but you don't need several months for this to occur," says Michael Stenger, the head of the Cardiovascular and Vision Laboratory at NASA's Johnson Space Center and one of the study's co-authors. "It can happen in hours and days." These days, astronauts usually spend six months on the ISS, and some stay for nearly a year.

A NASA spokesperson says the agency is now drawing up plans for a formal ultrasound program to monitor all its astronauts while they're in orbit. It has also made sure that the ISS "is equipped with appropriate treatments in the medical kit available to crew members."

But unknowns remain, and the risks may become more pressing if commercial companies such as SpaceX follow through on their promise to send paying customers into space. Christopher Mason, a geneticist at Weill Cornell Medicine who has studied spaceflight-related changes in the twin astronauts Scott and Mark Kelly, wonders how members of the general population might fare. "We take these super-fit astronauts up and they can adapt and be okay, but what will it look like when we send two random people?" Mason says. "Hopefully they'll be fine, but we don't have really any data on it, so it's hard to tell."



SC LOST ITS WAY WHILE CANCELLING COAL BLOCKS AND 2 G LICENCES

Author: Mukul Rohatgi
former Attorney General to the Union Government
Courtesy: The Economic Times

The Supreme Court "lost its way" while cancelling all allocations of coal blocks, 2G spectrum licences and iron ore mining in Karnataka and Goa and its zeal to protect the environment dealt a serious blow to the country's economy, former Attorney General Mukul Rohatgi said on Saturday. Referring to the taking over of the power to appoint judges in higher judiciary by the CJI-led collegium, he also said the Supreme Court should "graciously give up its right to be the sole body to appoint the judges".

Rohatgi, who was appointed the Attorney General for India by the NDA government on June 19, 2014 and remained so till June 18, 2017, made the remarks while delivering the Prof N R Madhava Menon memorial lecture on the subject of 'Journey of the Supreme Court from 1950 till now'.

The judgements on coal block and 2G spectrum allocations and cancellation of iron or mining licences in Karnataka and Goa were delivered during the previous UPA regime and had played a big role in anti-corruption movements in the country against the then government.

Speaking on the current practice of holding hearings via video conferencing during the health crisis caused by coronavirus, Rohatgi said that there are some issues with the technical aspect of the system but it can be improved and built on and can help build the Bar also. He expressed happiness over the apex court's decision to ensure that more benches will hear cases in the coming days.

While talking about the major judgments delivered by the apex court since independence, Rohatgi said, "In its zeal to uphold the environment, in its zeal to correct government orders and inactions, the Supreme Court dealt a serious blow to the economy of the nation. One such example is cancelling all allocations of the coal mines across the country.

"Lakhs and crores of foreign investments, lakhs and crores of equipment, infrastructure and lakhs of jobs were thrown overboard when the court set aside and cancelled all the allocations of coal blocks and coal mines, because the government did not follow the law correctly. It should have seen the economic impact."

He added that the "same thing happened in the 2G case. There was a great loss to the country. Cancelling iron ore mines in Goa and Karnataka is yet another case of such kind .. The court should have seen the economic impact before rendering such judgements. The Supreme Court lost its way".

Expressing his displeasure over the way judges in the Supreme Court as well as high courts are appointed, he said under the Constitution, they have to be appointed by the President of India, "which means government of the day since the President is guided by the will of the government".

"But unfortunately, by a judgement delivered recently (NJAC judgment), the court

has not gone on with this principle that the government will appoint the judges and that it will consult the Chief Justice.

"Unfortunately, the consultation has rendered to be the concurrence of the Chief Justice which was not meant to be and now the role rests only in the Chief Justice to appoint the judges," Rohatgi said. He further added, "The Supreme Court should graciously give up its right to be the sole body to appoint the judges. In no country, judges solely appoint themselves. There should be fresh blood, fresh insight, fresh views to find out who are the good judges."

According to him, the appointments in the Supreme Court should be on merit where seniority might play a part but not that their seniority will outweigh merits. "In the last 20 years mostly only chief justices of the high courts are appointed to the Supreme Court only because of the seniority and very few judges go according to merit and merit alone," he said.

He further said, the Supreme Court must have time management. It must not allow the arguments to go on for days as is the current system. Lawyers also must understand this as they are primarily guilty.

"Artificial intelligence must also be used to club all kinds of cases together so one case can decide the fate of thousand others," he added.

While talking about the journey of the Supreme Court since independence, Rohatgi said that the decade of 70s was the "stormiest and most turbulent decade for the country and also for the Constitution and the Supreme Court".

He mentioned about various important cases passed since independence, including the ADM Jabalpur case, Kesavananda Bharati case and Goloknath case. Referring to the imposition of emergency, Rohatgi said that senior judges were superseded, and junior ones were made CJIs.

The event was organised by Akhil Bharatiya Adhivakta Parishad, a lawyer's organization related to the RSS.

Dubbed as the father of modern Indian legal education, Menon passed away in May 2019 at the age of 84. He was credited for revolutionising the field of legal education by establishing national law schools.

ಹಾಸ್ಯ ಚುಟುಕು

ಅವ್ವ: ಮಗಾ., ಇವತ್ತು ಕಣ್ಣಿನ ಡಾಕುಟ್ರ ತಾವ ಮತ್ತೆ ವೋಗ್ಗೇಕು ಕಣ್ ಮಗಾ...

ಮಗ: ಯಾಕವ್ವಾ ಯಾನಾಯ್ತು?

ಅವ್ವ: ಅಲ್ಪಣ್ ಮಗಾ..ನಿನ್ನಿ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೇಲಿ ಕಂಡ ಕನಸು ಬೋ ಪಸಂದಾಗಿತ್ತು ಕಣ್.ಮಗಾ...ನಾನು ಆ ತಿರುಪ್ಪಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ದರ್ಶಣ ಮಾಡ್ತಂತೆ.

ಮಗಾ: ಹುಂ..ಅದೇನಂತೆ ಒಳ್ಳೆದಾಯ್ತು ಬಿಡವ್ವ

ಅವ್ವ: ಆದ್ರೆ ಕಣ್ಣು ಮಂಜು ಮಂಜಾಗಿ ದೇವರು ಸರ್ಯಾಗಿ ಕಾಣ್ಲಿಲ್ಲ ಮಗಾ..

ಮಗ: ಓ..ಅದಾ..ಅದೂ ನೀನು ಡಾಕುಟ್ರ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಕನ್ನಡ್ಕ ಆಕ್ಕೋ ಅಂದಿದ್ರಲ್ಲ ನೀನು ಕನ್ನಡ್ಕಾನ ಆಕ್ಕೋಳ್ಳೆ ಮನಿಕ್ಕಂಡಿರ್ಬೇಕು ಕಣವ್ವೋ..ಇವತ್ತು. ಮನೀಕ್ಕಬೇಕಾದ್ರೆ ಕನ್ನಡ್ಕ ಆಕ್ಕೊಂಡು ಮನೀಕ್ಕಳವ್ವ, ಕನಸು ಎಲ್ಲಾ ಚಂದಾಗಿ, ದಿವಿನಾಗಿ ಕಾಣ್ತದೆ..ಅದಕ್ಕಾಕೆ ಡಾಕುಟ್ರ? ?..

Contribution of Wodeyar dynasty to independent India

Mysore Legislative Assembly and Mysore Legislative Council



✍️ Ashwin Vasista

Mysore Legislative Assembly/ Mysore House of Representatives

In the pre independence period, the Mysore kingdom was known for their democratic and progressive thinking and administration. The administration of the kingdom was also considered as a model state for good administration. In the year 1881, the British India handed over the Mysore Kingdom to the then maharaja H.H. Maharaja Sri Chamarajendra Wodeyar. At the time of handing over of the kingdom, the then administrator of British India deputed at Mysore had put an condition that, the kingdom shall be handed over to H.H. Maharaja Sri Chamarajendra Wodeyar only if he agrees to establish an representative house in his kingdom, and the said condition was accepted by the king and later the kingdom was handed over. The condition imposed by the administrator of Mysore, was not however, accepted by the British India government stating that this will be first of its kind and even the British government had not tried anything of that sort in India.

Accordingly, H.H. Maharaja Sri Chamarajendra Wodeyar was anointed in the year 1881 and the same year on 25th August 1881, and executive order was passed by the H.H. Maharaja Sri Chamarajendra Wodeyar for establishing a representative's house in his kingdom. This was first of its kind in India, where all other princely states were opposing this establishing any kind of representative house in their kingdom. Historians believe that because of the progressive administrative mindset of all the rules of the dynasty have been able to implement many pro- people reforms in the kingdom. H.H. Maharaja Sri Chamarajendra Wodeyar had sought assistance to this end from Governor of Mysore Shri. J. D. Gourde, n for establishment of this representative house. Despite there being opposition from the side of the British India Government, this was established by H.H. Maharaja with the only motive, that the administration in the state has to be formalised, the work done for people should have involvement of people as well and also welfare work done and decision taken in their favour of the people, should be informed to them.

The executive order passed by H.H. Maharaja Sri Chamarajendra Wodeyar came as a Right to the people of Mysore. By the establishment of this representative house, it was for the first time the it become responsibility of the king to have an opinion of the people, that the work done and the decision taken by the king is for our good and the same is right and also that our king is an righteous man and the kingdom is functioning like a Ram Rajya. Another important decision which was taken was that all the decisions taken by the king or by the ministers, the people of the state are to be kept apprised of the same.

The Mysore representative house met on 7th October 1881 for the first time. Landlords and businessmen were selected as members of the representative house from different parts of the kingdom. Election for the representative house for held for the first time in the year 1891.

From each Taluka those who were paying tax and those who had obtained education and a degree were initially allowed to contest election for the representative house. The number

of members to be elected for each Taluka was decided and all the members in the Taluka who are eligible to contest elections were to meet once a year and select member amongst them who shall contest elections. Municipal corporations and other institutions of high institutions, Associations and Sanghas, in the state were also given opportunity to send their representative to the house. The structure of the representative house was re-structured in the year 1894 and the representation of members in the house was based on the population i.e. one member for a population of 5000 people. The term of members elected from Taluka was 3 years and other members term was for one year. In the year 1923 term of all the members was decided to be of 3 years, and the term of the house was also decided to be 3 years (i.e. elections were held every 3 years once).

The kingdom was so progressive, that it gave voting rights to all its citizen above the age of 18 years, these people could elect their representative to the representative house. In the year the voting age was increased from 18 to 21 and in the year 1940 the same was raised to 25 years later after independence

In the year 1932 all the boundaries of the Taluka were redrawn and Talukas were re constituted. After reconstitution of Taluka it resulted in proportional representation to all Talukas in the representative house and accordingly members to the house were elected. In the year 1932 elections were also held after the boundaries of the Taluka were redrawn.

The representative house which was established in the year 1881 was by an executive order but the same was replaced by a regulation in the year 1923, by way of a Regulation the Representative house got a legislature backing. In the year 1940 the Government of Mysore Act was passed, and it resulted information of council of ministers and other committees. The council of ministers consisted of 2 ministers being nominated by the king, and 1 minister being nominated by the legislative Assembly and legislative council.

Mysore Legislative Council: The Mysore Legislative council was established by the them Maharaja Shri. Krishnaraj Wodeyar VI in the year 1907. One of the major agenda behind establishing this legislative assembly was to bring in experienced persons into the field of Governance, which would help in better governance of the state. The nominated members of the council were responsible for making laws in the state and to look after its implementation in the state. The Diwan of Mysore was ex-officio member of the council. The strength of the council was 10 members out of which the Maharaja had powers to nominating 25% of the members to the council. Later in the year 1923 the strength of the council was increased to 50 and 60% of the members to be nominated by Maharaja. There were specific reservations in seat of the council made for person/individuals belonging to Schedule Tribes, Cast and other minority community such as Muslims and Christians. The term of the council in the year 1917 was 3 years and the same was increased to 4 years in the year 1940.

The council not only had powers to make laws but was given other assignment by the Maharaja and other public important subjects were discussed and necessary recommendations were sent to the king for implementation. The council could not has passed any bill without consent of the Diwan, or that of the Legislative assembly. The king had powers to pass ordinance and make laws but the same was required to be passed by the Legislative Assembly and Legislative Council within 6 months for the date of making such

notification by the king. The Council could not discuss the budget and there were other subjects as well on which the council had no say, but in the year 1914 onwards the council was given powers to discuss on budget and in the year 1923 the council was given powers to make recommendation and request funds for specific purpose.

Mysore Legislative Assembly and Mysore Legislative Council in independent India

Princely state of Mysore was the first state to sign the instrument of accession and instrument of merger to be part of the union of India. On 19th October 1947 the then Maharaja H.H. Shri. Jayachamrajendra Wodeyar constituted a Constituent Assembly for drafting and independent Constitution for the Princely state of Mysore but majority of the members of the said constituent assembly opined that the princely state of mysore need not have a separate constitution and the constitution of India be adopted. The Maharaja H.H. Shri. Jayachamrajendra Wodeyar also agreed with the opinion of the majority of the constituent assembly and agreed to adopt the constitution of India. On November 25th 1949, Maharaja H.H. Shri. Jayachamrajendra Wodeyar, showing his adherence to the constitution declared that Mysore Legislative Assembly and the Legislative council shall cease to be in existence and the constituent assembly constituted by Maharaja H.H. Shri. Jayachamrajendra Wodeyar was declared as pro-term government until elections are held. At present the state of Karnataka, has two houses namely Karnataka Legislative Assembly and Karnataka Legislative Council.

ಕನ್ನಡ - ಸಂಸ್ಕೃತ

ಕಳೆದ ತಿಂಗಳ ನೇಸರು ಪೈಪೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಡ್ಡಿದ ಕನ್ನಡ ಪದಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳಿಗೆ ಯಾರೂ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರವನ್ನೇ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಮುಂಬೈಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕನ್ನಡ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್‌ಗಳು ಇದ್ದ ಮೇಲೆ ಕೂಡ. ಹೋಗಲಿ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕನ್ನಡ ಪದಗಳನ್ನು ನೀಡಿದವರಿಗೆ ರೂ. 1000/- ಬಹುಮಾನ. ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ.

ಪ್ರಯತ್ನ	ಸ್ವಾರಸ್ಯ
ಸ್ವರ್ಣ	ಸೈನ್ಯ
ಧೈರ್ಯ	ಸ್ವತಂತ್ರ
ಪ್ರಕಾಶ	ಸಂತೋಷ
ಜ್ಯೋತಿ	ಪಂದ್ಯ
ದುಃಖ	ಸೂರ್ಯ
ಶೋಕ	ಚಂದ್ರ
ಚಿಂತೆ	ನಕ್ಷತ್ರ

Judiciary and the Indian Constitution

COMMENT

The **Directive Principles of State Policy of India** (DPSP) are the guidelines or 15 principles given to the federal institutes governing the State of India, to be kept in citation while framing laws and policies. These provisions, contained in Part IV (Article 36–51) of the Constitution of India, are not enforceable by any court, but the principles laid down there in are considered in the governance of the country, making it the duty of the State^[1] to apply these principles in making laws to establish a just society in the country. The principles have been inspired by the Directive Principles given in the Constitution of Ireland, which it had copied from the constitution of Spain, which are related to social justice, economic welfare, foreign policy, and legal and administrative matters.

While debating on DPSP in the Constituent Assembly, Dr. Ambedkar stated on 19 November 1948 as given below highlighting that the DPSP shall be the basis of future governance of the country:^[6]

It is the intention of this Assembly that in future both the legislature and the executive should not merely pay lip service to these principles enacted in this part, but that they should be made the basis of all executive and legislative action that may be taken hereafter in the matter of the governance of the country.

Directive Principles of State Policy aim to create social and economic conditions under which the citizens can lead a good life. They also aim to establish social and economic democracy through a welfare state. Though the Directive Principles are non-justiciable rights of the people but fundamental in the governance of the country, it shall be the duty of the State to apply these principles in making laws per Article 37. Besides, all executive agencies of union and states should also be guided by these principles.^[1] Even the judiciary has to keep them in mind in deciding cases.

Dr. Ambedkar clarified as given below in the Constituent Assembly debates on Article 38 highlighting its inevitable implementation.

... The word 'strive' which occurs in the Draft Constitution, in judgement, is very important. We have used it because our intention is even when there are circumstances which prevent the Government, or which stand in the way of the Government giving effect to these Directive Principles, they shall, even under hard and unpropitious circumstances, always strive in the fulfilment of these Directives. That is why we have used the word 'strive'. Otherwise, it would be open for any Government to say that the circumstances are so bad, that the finances are so inadequate that we cannot even make an effort in the direction in which the Constitution asks us to go.

One of the Directive Principles is: The directive principles commit the State to raise the level of nutrition and the standard of living and to improve public health, particularly by prohibiting intoxicating drinks and drugs injurious to health except for medicinal purposes per Article 47.

Recently under the Lockdown declared under Prevention of Epidemics, the Govt of Tamil Nadu, allowed the sale of Alcohol. Some NGOs approached the High Court of Madras, which ruled such sale of Alcohol should not be permitted.

The Govt of Tamil Nadu approached the supreme court of India, against the judgement of the High court of Madras. The Supreme court of India not only set aside the Judgement of the High court, it also suggested to various Governments, supplying Alcohol to the Homes of the Consumers!

The Term STATE also includes Judiciary. While the Constitution states that the Directive principles cannot be enforced through Judiciary. But does it state that it can be violated through Judicial Pronouncements. The State cannot do to contravene and PROMOTE the sale of Intoxicant Drinks.

It is known for many years, that the sale of Alcohol is a earning TAX REVENUE to the various State Governments. Further the Tamil Nadu Government was a First in the Government itself selling Sindi.

Alcohol is known to cause domestic violence which goes against the Directive Principles of the State maintaining Social justice and thereby the rights of women. **This is One judgement. recommendation of the supreme Court, which will raise question on its Wisdom and sensibilities and respect towards the Directive Principles of our Constitution. In this case the Court Promoted the Consumption of intoxicant Drinks which are injurious to Health.**

316 New Minor Planets Found Beyond Neptune

James Maynard

Hundreds of new minor planets have just been discovered beyond the orbit of Neptune. How did astronomers find so many trans-Neptunian objects at once?

More than six years of data about the night sky was compiled during the Dark Energy Survey, compiling the most-detailed images of the southern sky ever assembled. This study did not aim to discover trans-Neptunian Objects (TNO's), but the comprehensive maps produced by DES turned out to be ideal at finding small bodies beyond the orbit of Neptune.

It's Like a Giant Game of Connect the Dots

At first, the raw data consisted of seven billion dots — where the search picked up an object. Any objects which were in the same place for more than one night (galaxies, stars, etc.) were then removed from the dataset, lowering the number of TNO candidates to 22 million targets. These were then examined for those appearing as pairs or triplets of images, suggesting regular movement, like what would be expected when looking at a TNO. These candidates were further whittled down to just those which were seen on six or more nights.

Searching the Darkness

The best-known TNO is the dwarf planet Pluto, discovered in 1930, and reclassified as a dwarf planet in 2006. This discovery of 300 new minor planets adds to the 3,000 similar objects known in the frozen depths of our solar system. These objects revolve around the Sun at distances between 30 and 90 times greater than the space between Earth and our parent star (Pluto orbits roughly 40 times as distant).

Future research will continue to examine the entire dataset from DES, with a lower threshold for initial testing. Researchers believe this could result in the detection of as many as 500 previously unknown minor planets beyond Neptune.

In addition to this remarkable collection of discoveries, this new study also outlines a new means of searching for similar trans Neptune objects.

During the coming years, astronomers may even ns-Neptunian objects. be able to learn more about a hypothetical ninth planet which may orbit in the cold, dark, reaches of the outer Solar System.

Analysis of this study was published in *The Astrophysical Journal Supplement Series*.

PYTHAGORAS Theorem from Baudhayana

by PRIYANK DIGARI

Baudhayana—the great Indian Mathematician gave Pythagoras Theorem, accredited with calculating the value of π .

Proof of Pythagoras theorem has been provided by both Baudhāyana & Āpastamba in their Sulba Sutras, giving rules for the construction of altars.

Baudhayana—the great Indian Mathematician gave Pythagoras Theorem, accredited with calculating the value of π .

Proof of Pythagoras theorem has been provided by both Baudhāyana & Āpastamba in their Sulba Sutras, giving rules for the construction of altars.

Apart from this theorem, his other great achievements in Maths are:

- The Baudhāyana Śulbasūtra is noted for containing several early mathematical results, including an approximation of the **square root of 2**.
- The Sulbasutra of Baudhayana contains geometric solutions (but not algebraic ones) of a linear equation in a single unknown. Quadratic equations of the forms $ax^2 = c$ and $ax^2 + bx = c$ appear.
- Several values of π occur in Baudhayana's Sulbasutra since when giving different constructions Baudhayana uses different approximations for constructing circular shapes.
- Constructions are given which are equivalent to taking π equal to **676/225 (where $676/225 = 3.004$)**, **900/289 (where $900/289 = 3.114$)** and to **1156/361 (where $1156/361 = 3.202$)**. None of these is particularly accurate but, in the context of constructing altars they would not lead to noticeable errors.

An interesting, and quite accurate, approximate value for $\sqrt{2}$ is given in Chapter 1 verse 61 of Baudhayana's Sulbasutra.

- The Sanskrit text gives in words what we would write in symbols as

1. $\sqrt{2} = 1 + 1/3 + 1/(3 \times 4) - 1/(3 \times 4 \times 34) = 577/408$

which is, to *nine places*, *1.414215686*. This gives $\sqrt{2}$ correct to five decimal places. This is surprising since, as we mentioned above, great mathematical accuracy did not seem necessary for the building work described

If the approximation was given as

1. $\sqrt{2} = 1 + 1/3 + 1/(3 \times 4)$

then the error is of the order of 0.002 which is still more accurate than any of the values of π .

..See? How great were our sages in science and mathematics!

It is Baudhayana's rule then! Not Pythagoras theorem!

Its time our teachers in Schools Wake up and learn themselves so that they can correctly attribute credits to the right persons.

Source: Quora.com

Edited by: Dr. Jyothi Satish, Printed & Published by Hon. Secretary, The Mysore Association, Bombay, Mumbai -400019. Tel: 2402 4647 / 20403 7065

Email: mysoreassociation.mumbai@gmail.com Website: www.mysoreassociation.in